

143

142

JILID 1

HARI RABU

BIL: 3

24 DISEMBER 1986

LAPORAN PERSIDANGAN

OFFICIAL REPORT

DEWAN UNDANGAN NEGERI PULAU PINANG
YANG KETUJUH

SEVENTH LEGISLATIVE ASSEMBLY PENANG

PENGGAL YANG PERTAMA
FIRST SESSION

MESYUARAT YANG KETIGA
THIRD MEETING

ISSN 0304-1697

LAPORAN PERSIDANGAN

OFFICIAL REPORT

**DEWAN UNDANGAN NEGERI PULAU PINANG
YANG KETUJUH**

SEVENTH LEGISLATIVE ASSEMBLY PENANG

**PENGGAL YANG PERTAMA
FIRST SESSION**

**MESYUARAT YANG KETIGA
THIRD MEETING**

KANDUNGAN

PERBAHASAN DI ATAS RANG UNDANG-UNDANG

MUKA SURAT

2

**LAPORAN PERSIDANGAN DEWAN UNDANGAN NEGERI,
PULAU PINANG, YANG KETUJUH
MESYUARAT YANG KETIGA BAGI PENGGAL YANG PERTAMA
HARI RABU, 24 DISEMBER, 1986**

HADIR:

Yang Berhormat Tuan Speaker (Encik Ooi Ean Kwong)
Yang Amat Berhormat Ketua Menteri (Dr. Lim Chong Eu)
Yang Berhormat Penasihat Undang-undang Negeri (Encik Mohd. Saari bin Yusuff, D.J.N.)
Yang Berhormat Ahli Kawasan Bertam (Datuk Haji Abdul Rahman bin Haji Abbas, D.M.P.N., D.J.N.)
Yang Berhormat Ahli Kawasan Sungai Pinang (Datuk Khoo Kay Por, D.M.P.N., J.M.N., J.P.)
Yang Berhormat Ahli Kawasan Sungai Dua (Tuan Hj. Mohd. Shariff bin Hj. Omar, P.P.T.)
Yang Berhormat Ahli Kawasan Telok Kumbar (Encik Mohd. Zain bin Haji Omar, P.J.K., P.J.M.)
Yang Berhormat Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Liang Thau Sang, P.J.M., J.P.)
Yang Berhormat Ahli Kawasan Seberang Jaya (Dr. Ibrahim bin Saad)
Yang Berhormat Ahli Kawasan Ara Rendang (Encik Zakaria bin Bakar)
Yang Berhormat Ahli Kawasan Ara Rendang (Encik Zakaria bin Bakar)
Yang Berhormat Ahli Kawasan Mak Mandin (Dr. Sak Cheng Lum)
Yang Berhormat Ahli Kawasan Telok Bahang (Tuan Haji Yahaya bin Ahmad, P.P.N., P.J.K., P.J.M., J.P.)
Yang Berhormat Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Md. Isa bin Haji Ramli @ Haji Adnan bin Haji Ramli, P.J.K.)
Yang Berhormat Ahli Kawasan Sungai Acheh (Puan Hajjah Gayah @ Ragayah bt. Ariff)
Yang Berhormat Ahli Kawasan Penanti (Encik Yahaya bin Jamaluddin)
Yang Berhormat Ahli Kawasan Batu Uban (Puan Kee Phaik Cheen)
Yang Berhormat Ahli Kawasan Pinang Tunggal (Encik Yahaya bin Abdul Hamid)
Yang Berhormat Ahli Kawasan Bayan Lepas (Encik Boey Weng Keat)
Yang Berhormat Ahli Kawasan Penaga (Encik Abdul Razak bin Ismail)
Yang Berhormat Ahli Kawasan Sungai Bakap (Dr. Lim Boon Sho)
Yang Berhormat Ahli Kawasan Tanjong Bungah (Encik Khoo Boo Yeang, P.J.K.)
Yang Berhormat Ahli Kawasan Telok Ayer Tawar (Encik Abd. Roni bin A. Hasan)
Yang Berhormat Ahli Kawasan Machang Bubok (Encik Goik Hock Lai)
Yang Berhormat Ahli Kawasan Kampong Kolam (Encik Lim Kit Siang)
Yang Berhormat Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh)
Yang Berhormat Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Goi Hock Seng @ Gooi Hock Seng)
Yang Berhormat Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat)
Yang Berhormat Ahli Kawasan Berapit (Encik Chian Heng Kai @ Chin Soo Ha)
Yang Berhormat Ahli Kawasan Perai (Encik Shanmugam s/o Nadason)
Yang Berhormat Ahli Kawasan Jawi (Encik Chin Kooi Thoon)
Yang Berhormat Ahli Kawasan Batu Lanchang (Encik Tan Loo Jit)
Yang Berhormat Ahli Kawasan Kebun Bunga (Encik Peter Huang)
Yang Berhormat Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Lim Hock Seng)

TURUT HADIR:

Setiausaha, Dewan Undangan Negeri (Encik Wong Hin Fatt, P.J.K., P.J.M.)

TIDAK HADIR:

Yang Berhormat Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Chin Nyok Soo)

Dewan bersidang semula pada jam 10.25 pagi

DOA

Tuan Speaker:

Dewan disambung semula, Ahli-ahli Yang Berhormat Dewan dibuka untuk perbahasan. Siapa suka berucap, silakan. Jikalau tidak ada, silakan Ahli Kawasan Mak Mandin.

Ahli Kawasan Mak Mandin (Dr. Sak Cheng Lum):

Saya bangun sekali lagi untuk mengambil peluang bagi menjawab balas beberapa perkara yang telah dibangkitkan dalam perbahasan Rang Undang-undang yang dibentangkan oleh saya pada hari kelmarin.

Pada mulanya, saya ingin juga merakamkan setinggi-tinggi terima kasih di atas segala pandangan-pandangan dan cadangan-cadangan yang telah dibuat khususnya oleh Ahli dari Kawasan Perai dan Ahli Yang Berhormat dari Kawasan Kebun Bunga. Berkaitan dengan hal notis bil ini yang begitu singkat, yang telah dibangkitkan oleh Yang Berhormat Ahli Kawasan dari Perai, ingin saya memberitahu Dewan yang mulia ini bahawa itu adalah satu yang tidak benar oleh kerana notis pemberitahu mengenai perkara ini telahpun diterbitkan dalam Warta Kerajaan pada 4 Disember, 1986. Ini telah memenuhi segala ketentuan mengikut Peraturan No. 53, Peraturan-peraturan Majlis Mesyuarat bagi Dewan Undangan ini.

Untuk makluman Ahli Yang Berhormat dari Kawasan Perai juga, Rang Undang-undang ini telah disediakan oleh satu jawatankuasa yang ditubuhkan di Jabatan Perhutanan Semenanjung Malaysia, yang kemudiannya dikaji oleh Pegawai Perundangan di Kementerian Perusahaan Utama dan Peguam Negara. Seterusnya Rang Undang-undang ini dikaji pula oleh Penasihat Undang-undang Negeri untuk menyesuaikan dengan keadaan di peringkat negeri sebelum dibawa kepada pertimbangan Pihak Berkuasa Negeri untuk kelulusan bagi dikemukakan ke Persidangan Dewan yang mulia ini. Oleh itu anggapan yang mengatakan Rang Undang-undang ini disediakan tanpa merujuk kepada pihak yang mempunyai kepakaran dalam perkara ini adalah tidak timbul sama sekali.

Berkaitan dengan anggapan oleh Ahli Yang Berhormat Kawasan Perai pula yang mengatakan pengeluaran Lesen Industri Berasaskan Kayu dikawal oleh Pengarah Perhutanan Negeri, adalah tidak benar, kerana sebenarnya pengeluaran lesen

ini adalah tertakluk kepada kelulusan Pihak Berkuasa Negeri sebagaimana dinyatakan dalam Fasal 3(1) Rang Undang-undang itu.

Untuk makluman juga, apabila sesuatu permohonan diterima, Pengarah Perhutanan Negeri yang merupakan seorang pemelihara hutan ber-taraf *professional* yang berkelulusan di bidang perhutanan akan meneliti permohonan ini dan mengemukakan kepada Jawatankuasa Kilang Bahan Kayu, Kuala Lumpur yang mana dianggotai oleh Ahli-ahli Professional Perhutanan termasuk jurutera bagi mendapat nasihat teknikal yang mengambil kira aspek-aspek kecekapan, keselamatan dan juga hal-hal pencemaran alam sekitar. Sekiranya perlu, jawatankuasa ini juga bersedia menerima pemohon untuk hadir bagi memberikan hujah-hujahnya.

Di samping itu pada masa yang sama, pemohon juga diarahkan supaya mengemukakan permohonan kepada Majlis-majlis Perbandaran untuk mendapat kelulusan dalam mempertimbangkan permohonan ini. Majlis Perbandaran telahpun mengambil kira pandangan-pandangan yang berkaitan termasuk pandangan-pandangan yang terlibat dengan alam sekitar, keselamatan dan keber-sihan. Setelah mendapat syor kelulusan daripada Jawatankuasa Kilang Bahan Kayu, Kuala Lumpur dan Majlis Perbandaran, barulah Pengarah Perhutanan Negeri mengemukakan permohonan ini kepada Pihak Berkuasa Negeri untuk kelulusan lesen. Pengarah Perhutanan Negeri seterusnya akan hanya melesenkan kilang yang siap didiri oleh pemohon setelah permohonan memenuhi semua ketentuan yang telah disyaratkan dan kilang telah mendapat sijil kelayakan jentera dari Jabatan Kilang dan Jentera.

Berdasarkan kepada keterangan di atas, maka cadangan Yang Berhormat Ahli dari Kawasan Perai yang mahu supaya Perlesenan Kilang Berasaskan Bahan Kayu dikawal oleh satu *tribunal* atau Jawatankuasa Khas adalah tidak perlu kerana nyata sekali kelulusan yang diberi bukannya atas pertimbangan Pengarah Perhutanan Negeri semata-mata. Berkaitan dengan apa yang telah dibangkitkan oleh Yang Berhormat Ahli Kawasan Perai dan juga Ahli Kawasan Kebun Bunga berhubung dengan *detail-detail* perlesenan dan lain-lain, sukacita saya memaklumkan bahawa perkara-perkara yang dibangkit itu memang telah diambilkita dan adalah termaktub di dalam kaedah-kaedah hutan dan juga syarat-syarat lesen yang dikeluarkan.

Seperti juga dengan Rang Undang-undang

ini, kaedah-kaedah Industri Berasas Kayu adalah disediakan oleh satu jawatankuasa di Jabatan Perhutanan, Semenanjung Malaysia yang kemudiannya dikaji oleh Pegawai Perundangan, Kementerian Perusahaan Utama dan Peguam Negara. Kemudian ianya pula dikaji oleh Penasihat Undang-undang Negeri sebelum dibawa kepada pertimbangan Pihak Berkuasa Negeri. Ini jelas.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Minta penjelasan, minta penjelasan.

Ahli Kawasan Mak Mandin (Dr. Sak Cheng Lum):

Saya ingat tak perlu, Yang Berhormat.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Mana boleh tak perlu? Penjelasan, atas sebab apa yang ada dikata oleh Yang Berhormat dari Bagan Jermal tadi, saya mahu mendapat penjelasan.

Ahli Kawasan Mak Mandin (Dr. Sak Cheng Lum):

Ahli dari Bagan Jermal ada di sebelah sana.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Minta maaf, sudah lari ke mana itu? Mak Mandin, tak berani untuk bertanding di Bagan Jermal?

Ahli Kawasan Telok Kumbar (Encik Mohd. Zain bin Haji Omar):

Dah pulak!

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Boleh dapat penjelasan?

Ahli Kawasan Mak Mandin (Dr. Sak Cheng Lum):

Saya ingat tak perlu, kalau nak cakap (gangguan).

Tuan Speaker:

Dia tak bagi jalan.

Ahli Kawasan Kampong Kolam (Encik Lim Kit Siang):

Dia baca saja.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Jangan.

Ahli Kawasan Mak Mandin (Dr. Sak Cheng Lum):

Ini bukan baca, saya nak *refer* dengan *text*.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Apa yang saya nak berbangkit juga, *text* juga, jikalau dapat peluang (gangguan).

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat Bukit Glugor, dia tak beri jalan, sila duduk.

Ahli Kawasan Mak Mandin (Dr. Sak Cheng Lum):

Tuan Speaker, berkaitan dengan kaedah-kaedah, apa yang saya nyatakan tadi, jelas menunjukkan bahawa kaedah-kaedah Industri Berasas Kayu juga telah disediakan dengan sepenuh penelitian dan terperinci.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Sudah kelam-kabut.

Ahli Kawasan Mak Mandin (Dr. Sak Cheng Lum):

Berkaitan dengan Fasal 11 yang telah dibangkitkan juga, kuasa yang diberikan itu adalah perlu bagi menguatkuasakan Rang Undang-undang ini dengan berkesan dan licin. Keputusan muktamad oleh Pihak Berkuasa Negeri seperti di Jadual 11(4), iaitu hanyalah merupakan pernyataan *final on fact* dan masih boleh, jikalau hendak dicabar di mahkamah.

Tuan Speaker, pada keseluruhannya di sini saya ingin menegaskan pemakaian Enakmen Industri Berasas Kayu ini akan memberikan faedah-faedah yang berikut:

Enakmen ini mempunyai peruntukan-peruntukan yang telah dikemaskinikan bagi membolehkan pengawal seliaan Industri Berasas Kayu dapat dilaksanakan dengan lebih cekap dan berkesan. Enakmen ini mempunyai peruntukan-peruntukan yang lebih teratur dan sempurna yang akan dapat melicinkan pengendalian kes-kes kesalahan hutan dengan lebih berkesan. Pada akhirnya, enakmen ini mempunyai skop yang lebih luas dan merangkumi semua Industri Berasas Kayu.

Sekian.

Tuan Speaker:

Masalah yang kita hadapi sekarang ialah Rang Undang-undang dibacakan bagi kali yang kedua.

Ahli-ahli yang bersetuju katakan 'ya', yang tidak bersetuju katakan 'tidak'.

(Ya) lebih banyak.

Setiausaha Dewan:

Rang Undang-undang bernama suatu Enakmen untuk membuat peruntukan berkenaan dengan penubuhan dan pengendalian Industri-industri Berasas Kayu dan bagi apa-apa perkara yang bersam-pingan dan berbangkit berhubung dengannya.

Tuan Speaker:

Rang Undang-undang telah dibacakan bagi kali yang kedua. Rang Undang-undang ini sekarang berada di dalam jawatankuasa.

Setiausaha Dewan:

Fasal 1.

Tuan Speaker:

Fasal 1, adakah menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang?
(Ya).

Setiausaha Dewan:

Fasal 2.

Tuan Speaker:

Fasal 2, adakah menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang?
(Ya).

Setiausaha Dewan:

Fasal 3.

Tuan Speaker:

Fasal 3, adakah menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang?
(Ya).

Setiausaha Dewan:

Fasal 4.

Tuan Speaker:

Fasal 4, adakah menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang?
(Ya).

Setiausaha Dewan:

Fasal 5.

Tuan Speaker:

Fasal 5, adakah menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang?

Setiausaha Dewan:

Fasal 6.

Tuan Speaker:

Fasal 6, adakah menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang?
(Ya).

Setiausaha Dewan:

Fasal 7.

Tuan Speaker:

Fasal 7, adakah menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang?
(Ya).

Setiausaha Dewan:

Fasal 8.

Tuan Speaker:

Fasal 8, adakah menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang?
(Ya).

Setiausaha Dewan:

Fasal 9.

Tuan Speaker:

Fasal 9, adakah menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang?
(Ya).

Setiausaha Dewan:

Fasal 10.

Tuan Speaker:

Fasal 10, adakah menjadi sebahagian dari-pada Rang Undang-undang?
(Ya).

Setiausaha Dewan:

Fasal 11.

Tuan Speaker:

Silakan Ahli dari Bukit Glugor.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Tuan Speaker, tadi Ahli Yang Berhormat dari Mak Mandin, ada sebut dalam ucapan beliau Rang Undang-undang ini ada diteliti oleh Peguam Negara dan juga Penasihat Undang-undang Pulau

Pinang, Tuan Speaker, jikalau ini benar, jikalau apa yang ada dikatakan oleh Ahli Yang Berhormat itu benar dan dalam fikiran saya, Yang Berhormat Peguam Negara dan juga Yang Berhormat Penasihat Undang-undang Pulau Pinang tidak meneliti Rang Undang-undang ini dengan *serious*. Tuan Speaker, walaupun apa yang ada dalam isi kandungan muka surat 33 jikalau saya boleh baca apa yang ada di sini. Fasal 19. *Contents* Tuan Speaker, "No costs of any damages etc. in respect of any seizure; No cost of any damages."

Tuan Speaker, jikalau itu Bahasa Inggeris yang betul, saya ingat Bahasa Inggeris yang ada digunakan oleh kami semua di sini tidak fasih dalam Bahasa Inggeris. *No costs of any damages*, ini Tuan Speaker boleh jadi, ini *printing error*. Bolehkah saya dapat penjelasan dari Ahli Kawasan Mak Mandin, adakah ini betul? Adakah apa yang disebutkan di sini *No costs of any damages* betul? *Or no costs for any damages etc. in respect of any seizure* yang betul. Jikalau Peguam Negara dan juga Ahli Yang Berhormat Penasihat Undang-undang ada meneliti Rang Undang-undang ini, bolehkah Tuan Speaker, terdapat kesilapan seperti ini? Walau bagaimanapun, kesilapan ini tidak berapa *serious* tetapi ada, apa yang *serious*, apa yang saya mahu berbangkit sekarang, Tuan Speaker, mengenai perkara Fasal 11.

Ahli Kawasan Mak Mandin (Dr. Sak Cheng Lum):

Tuan Speaker, saya tak ikut apa yang dikatakan oleh Yang Berhormat dari Bukit Glugor.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Jikalau tak ikut, kena ajar dia sekarang.

Tuan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat (gangguan).

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Muka surat 33.

Ahli Kawasan Mak Mandin (Dr. Sak Cheng Lum):

Oleh sebab kita sekarang dalam Fasal 11.

Tuan Speaker:

Ya.

Ahli Kawasan Mak Mandin (Dr. Sak Cheng Lum):

Saya ikut, saya tengok Fasal 11, saya tak nampak apa-apa *costs of damages* atau apa-apa yang lain.

Tuan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat daripada Bukit Glugor, bolehkah tunggu sampai ke Fasal 19?

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Tak payah Tuan Speaker, oleh kerana ini adalah teliti, ini adalah bersangkut-paut dengan apa yang saya mahu berucap di atas Fasal 11.

Tuan Speaker:

Fasal 11, ya.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Ini ada sangkut-paut?

Tuan Speaker:

Ada bersangkut dengan Fasal 19.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Ada, oleh kerana itu apa yang saya berucap di sini, Tuan Speaker, Rang Undang-undang yang diteliti dengan apa yang dikata tadi oleh Penasihat Undang-undang, barangkali sendiri atau kakitangan saya pun tidak tahu, dan juga Penasihat Undang-undang, Pulau Pinang.

Tuan Speaker:

Dengan ini (gangguan).

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Muka surat 33 bahawa *contents: No costs of any damages*. Walau bagaimanapun Tuan Speaker, apa yang saya kata tadi ini boleh jadi *printing error*. Saya ingat ini *printing error*. Mengaku sajalah *printing error*. Ahli Yang Berhormat dari Mak Mandin, mengaku?

Ahli Kawasan Mak Mandin (Dr. Sak Cheng Lum):

Tuan Speaker, saya tak mau menjawab, kerana kita sekarang dalam Fasal 11, bila kita tiba ke Fasal 19, baru saya jawab.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Apa yang ada dalam Fasal 11? Dia tidak mahu jawab, oleh kerana dia takut, tadi pun dia tidak mahu beri jalan untuk dapat penjelasan.

Ahli Kawasan Mak Mandin (Dr. Sak Cheng Lum):

Tuan Speaker, bukan takut, kerana kita tak sampai ke (gangguan).

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Ini ada sangkut-paut, jikalau tidak faham, apa yang saya cakap, duduk.

Tuan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat, penjelasan telah diberi oleh Ahli Kawasan Mak Mandin di mana beliau akan menjawab bila sampai Fasal 19, sementara itu sila duduk. Beri dia peluang untuk menyambung ucapannya. Fasal *nineteen*, *he'll do that, o.k.*?

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Fasal 11, Tuan Speaker, jikalau saya boleh baca apa yang ada dalam *text* Bahasa Inggeris (gangguan).

Ahli Kawasan Sungai Dua (Tuan Haji Shariff bin Haji Omar):

Bahasa Malaysia tak bolehkah?

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

The Director may if he has reason to believe that the licensee has contravened any term. Boleh juga Bahasa Malaysia, tapi ini undang-undang, di Mahkamah Bahasa Inggeris diguna sampai sekarang, oleh kerana Bahasa Malaysia tidak mempunyai satu bahasa yang mendalam. Dalam mahkamah terdapat satu bahasa mendalam yang digunakan iaitu Bahasa Inggeris. Undang-undang kami semua dalam negara ini adalah dalam Bahasa Inggeris, oleh kerana itu saya baca dalam Bahasa Inggeris.

Fasal 11:

"The Director may if he has reason to believe that the licensee has contravened any term, condition or provision of the licence or any provisions of this Enactment, require the licensee to appear before him and show costs why his licence should not be suspended or revoked."

Tuan Speaker, kuasa yang ada diberi kepada Pengarah, *Director* ini, kuasa ini jadi kuasa *judicial*, jikalau bukan *judicial*, Yang Berhormat dari Mak Mandin tadi, Tuan Speaker ada sebut kepada Fasal 11(4).

"If any person is aggrieved by any decision under subsection (3), he may within thirty days of being notified of the decision, appeal to the State Authority whose decision, shall be final."

Tuan Speaker, apa yang perlu, apa yang mustahak dalam perkara ini, Tuan Speaker, Pengarah atau *Director* ini ada kuasa *judicial*. Walau bagaimanapun Mahkamah Tinggi ada 30 hari kuasa untuk ketepikan apa-apa perintah, perintah *Director* atau Pengarah ini. Ini ada bertentang dengari Fasal 22 oleh kerana Tuan Speaker, ini ada sangkut-paut dengan Fasal 22. Bolehkah saya berucap atas Fasal 22 sekarang juga, oleh kerana ada sangkut-paut? Jikalau saya boleh baca Tuan Speaker Fasal 22(1) dalam Bahasa Inggeris:

"The Director may prosecute any offence or institute or defend any action, suit or other proceeding relating to any matter, under this Enactment."

Bahawa Fasal 22(1) Tuan Speaker, *Director* ini memberi kuasa untuk mendakwa, untuk mendakwa satu kesalahan di bawah Enakmen ini. Jadi Tuan Speaker, *Director* ada dua fungsi, satu fungsi kuasa *judicial* dan satu lagi fungsi pendakwa dalam Mahkamah. Tuan Speaker jadi ini *Director* bertentangan dengan *doctrine separation of powers* atau dalam Bahasa Malaysia doktrin pemisahan kuasa-kuasa.

Tuan Speaker, ada tiga kuasa, tiga badan dalam negara ini yang ada dijamin dalam Perlembagaan Persekutuan, *doctrine separation of powers, the legislature executives* dan *the judiciary*, dengan izin Tuan Speaker. Jikalau Tuan Speaker *Director* ini boleh diberi kuasa di bawah Fasal 11(1) untuk mengguna apa yang ada diberi kepada *Director*; apa yang ada di sini Tuan Speaker, guna *judicial*, atau *judicial powers* dengan izin Tuan Speaker. Ia tidak boleh, tidak boleh Tuan Speaker. Di bawah Fasal 22(1) bahawa doktrin pemisahan kuasa, tidak boleh jadi satu pendakwa dalam satu kes berkenaan dengan apa yang ada diguna oleh *Director* ini bahawa kuasa yang ada diberi di bawah Fasal 11(1). Atas ini Tuan Speaker, saya mahu penjelasan daripada Ahli Yang Berhormat dari Mak Mandin sekarang, jikalau boleh. Terima kasih.

Ahli Kawasan Mak Mandin (Dr. Sak Cheng Lum):

Tuan Speaker, seperti saya telah katakan dalam jawapan saya tadi, saya telah menyatakan bahawa Rang Undang-undang ini adalah dikemaskinikan supaya untuk membolehkan pengawasan seliaan industri yang lebih cekap dan lebih licin. Jadi di bawah Akta *Forest Ordinance* yang lama ada dimaklumkan bahawa *Director* atau *State Director* itu ada juga diberi kuasa seperti yang ditunjukkan di Fasal 11 dan apa yang diperolehi

dalam enakmen yang baru adalah *licensee* itu telah diberi dengan izin, Tuan Speaker *the right to be heard* yang diperlukan beliau *licensee* itu *to show costs*. Ini apa yang telah ditambah di bawah Fasal 11.

Berhubung dengan Fasal 22 yang dibangkitkan, sukacita saya memaklumkan bahawa kesalahan hutan yang sering berlaku adalah mempunyai corak jarakan yang luas dari kesalahan yang kecil seperti tidak mengendalikan rekod-rekod kemasukan kayu balak hinggalah kesalahan mendirikan kilang tanpa lesen. Oleh itu kuasa Pengarah sebagai Pegawai Pendakwa kadangkala perlu, terutamanya dalam mendakwa kesalahan-kesalahan kecil bagi meringankan beban yang ditanggung oleh Timbalan Pendakwa Raya atau PPP.

Ahli Kawasan Perai (Encik Shanmugam s/o Nadason):

Penjelasan Tuan Speaker.

Tuan Speaker:

Ya, silakan.

Ahli Kawasan Perai (Encik Shanmugam s/o Nadason):

Penjelasan Tuan Speaker atas Fasal 11, saya tidak puas hati penjelasan yang diberikan oleh Ahli Mak Mandin. Ringkas kata perkara yang berbangkit oleh Ahli Yang Berhormat Bukit Glugor ialah berkenaan Fasal 11(4), apa sebab kuasa yang diberi kepada *State Authority* dan keputusan *State Authority* itu dikatakan *final*. Apa sebab tidak ada satu kuasa yang diberi kepada Mahkamah Tinggi di mana seorang boleh mempunyai satu hak mengambil rayuan daripada *State Authority* kepada Mahkamah Tinggi?

Ahli Kawasan Mak Mandin (Dr. Sak Cheng Lum):

Tuan Speaker, dalam hal Fasal 11 (4), saya ingat saya sudah jawab bahawa Fasal 11(4) yang mana keputusan dianggap muktamad oleh Pihak Berkuasa Negeri, hanyalah merupakan kenyataan *final on fact* dan masih boleh dicabar di Mahkamah.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Saya tidak puas hati Tuan Speaker atas penjelasan yang diberi kepada saya tadi. Apa yang dikatakan oleh Ahli Yang Berhormat dari Mak Mandin, bukan jadi satu penjelasan. Itu menjadi pembacaan yang terdapat di bawah Fasal 11 dan apa yang ada di bawah Fasal 22. Boleh jadi oleh kerana Ahli dari Mak Mandin bukan seorang

lawyer maka dia tidak faham *doctrine separation of powers*, tidak faham doktrin pemisahan kuasa-kuasa. Oleh kerana itu beliau cakap apa yang ada dalam fikiran beliau saja, tidak ada sangkut-paut dengan apa yang saya perbangkitkan tadi. Oleh kerana itu Tuan Speaker bolehkah saya jemput Penasihat Undang-undang Pulau Pinang untuk beri penjelasan oleh kerana Penasihat Undang-undang merupakan seorang *lawyer* yang tentu tahu dan faham tentang apa yang saya berbangkit tadi. Tidak payah tanya perkara ini kepada seorang yang tidak tahu apa yang dibangkit tadi. Jikalau saya tanya sekarang apa *doctrine separation of powers* pun tentu dia kelam-kabut. Bolehkah dengan persetujuan Tuan Speaker saya dapat satu peluang untuk Penasihat Undang-undang bagi penjelasan dalam perkara ini?

Tidak payah Ketua Menteri, macam *sly old fox ready* tahu dia. Tapi ini jemputan bukan kepada Ketua Menteri tetapi kepada seorang *lawyer* yang faham tentang apa yang saya cakap tadi. Bolehkah Tuan Speaker dengan persetujuan? Bukan ini, bukan *lawyer*.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Md. Isa bin Haji Ramli @ Haji Adnan bin Haji Ramli):

Tak *lawyer* pun tapi berani.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Ini bukan *lawyer*, ada dua doktor, satu sudah kelam-kabut dan tak payah satu lagi kelam-kabut juga.

Ahli Kawasan Telok Bahang (Tuan Haji Yahaya bin Ahmad):

Doktor boleh bagi ubat.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Boleh jadi ini doktor dengan pengalaman, tapi pengalaman dalam bidang lain, bukan undang-undang. Permohonan saya bukan beri satu peluang kepada Ketua Menteri untuk beri penjelasan tetapi kepada Penasihat Undang-undang.

Tuan Speaker:

Biar dulu saya membuat keputusan.

Ketua Menteri:

Tuan Speaker, penjelasan.

Tuan Speaker:

Ya, penjelasan ini.

Ketua Menteri:

Tuan Speaker, saya lamalah tidak mengambil bahagian di dalam Perbahasan Rang Undang-undang dan saya tidak mahu tahanan penjelasan oleh Penasihat Undang-undang Negeri dan apa yang saya nampak satu Rang Undang-undang yang sepatutnya terus terang dan senang hati telah dikeliru oleh *lawyer-lawyer* yang kita ada di dalam Dewan ini dan sesungguhnya saya pun tidak tahu, saya belum periksa Yang Berhormat Ahli Kawasan Bukit Glugor.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Tuan Speaker, *Point of Order*.

Tuan Speaker:

Di bawah berapa?

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Permohonan saya tadi. *No, no*, permohonan saya tadi.

Tuan Speaker:

Peraturan memang (gangguan).

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Untuk beri peluang kepada Penasihat Undang-undang.

Tuan Speaker:

You kata tadi mengenai *Point of Order*!

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Ini *common sense* tak payah *Point of Order*.

Tuan Speaker:

Kalau tak ada, sila duduk, sila duduk.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Permohonan, Tuan Speaker.

Tuan Speaker:

Tadi tegur, tegur peraturan. Sila katakan di bawah peraturan (gangguan).

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Permohonan saya bagaimana, Tuan Speaker?

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Md. Isa bin Haji Ramli @ Haji Adnan bin Haji Ramli):

Tak boleh, tak lulus.

Ahli Kawasan Telok Bahang (Tuan Haji Yahaya bin Ahmad):

Lawyer pun tak tahu!

Tuan Speaker:

Sila, sila duduk.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Permohonan saya ada dibenarkan atau tidak Tuan Speaker? Permohonan saya ada diterima, dilulus atau tidak?

Tuan Speaker:

Penasihat Undang-undang tidak mahu jawab.

Ketua Menteri:

Belum, belum (gangguan).

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Apa itu?

Tuan Speaker:

Dia nak jawab lain masa.

Ketua Menteri:

Tuan Speaker, saya (gangguan).

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Penasihat Undang-undang hendak jawab.

Ahli Kawasan Sungai Dua (Tuan Haji Mohd. Shariff bin Haji Omar):

Duduklah.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Md. Isa bin Haji Ramli @ Haji Adnan bin Haji Ramli):

Duduk dulu.

Ketua Menteri:

Tuan Speaker, bukan saya nak jawab, sungguhnya (gangguan).

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Goi Hock Seng @ Gooi Hock Seng):

Mahu kacau, bukan mahu jawab.

Ketua Menteri:

Saya tidak mahu kacau, sesungguhnya saya hendak menyokong dengan Yang Berhormat Ahli dari Kawasan Bukit Glugor tetapi hanya ada dua

perkataan di dalam ucapan beliau saya telah ambil perhatian. Pertama kali kata beliau tidak puas hati. Itu sudah tentu, saya tak pernah periksa beliau sama ada ada hatikah, tidak ada hatikah, itu saya tak tahu, tetapi tak puas hati dalam Dewan ini saya ... (gangguan).

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Tuan Speaker, penjelasan! Beri jalan!

Tuan Speaker:

Dia tak beri jalan.

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Beri jalan! Beri jalan!

Ketua Menteri:

Saya tidak bagi jalan, duduklah, duduklah.

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Tuan Speaker, ini ada *Committee Stage*. Perbahasan apa yang ada di dalam sini?

Tuan Speaker:

Dia tak beri jalan! Sila duduk!

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Apa yang disebut oleh Ketua Menteri bukan apa yang ada di dalam *Committee Stage*. *Confine to the point only, you are giving speech. Committee Stage!*

Ketua Menteri:

Tuan Speaker (gangguan).

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Tuan Speaker, ini cakapan doktor tentang hati, hati saya tidak mahu itu. Saya mahu undang-undang, bolehkah kami dapat penjelasan undang-undang, bukan hati atau lain-lain.

Ketua Menteri:

Tuan Speaker, bagi peluang kepada saya untuk (gangguan).

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Bukan sebagai doktor, tapi sebagai *lawyer*,

jikalau boleh jawab sebagai *lawyer* atas *Doctrine Separation of Powers*, sila.

Ketua Menteri:

Baik.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Ini hati-hati, jangan main-main.

Ketua Menteri:

Tuan Speaker perkataan saya belum habis, saya tidak tahu Yang Berhormat Ahli Kawasan Bukit Glugor ada hatikah, tidak ada hatikah, tapi saya tahu dalam Dewan ini beliau selalu tunjukkan beliau tak puas hati.

Ahli Kawasan Sungai Dua (Tuan Haji Mohd. Shariff bin Haji Omar):

Betul.

Ketua Menteri:

Itu sudah tentu, satu lagi perkataan yang kedua yang saya ambil perhatian ialah sebablah Yang Berhormat Ahli Kawasan Bukit Glugor (gangguan).

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Tuan Speaker, apakah ini bersangkutan dengan apa yang kita bincang, fasal apa? Atas fasal apa Ketua Menteri?

Tuan Speaker:

Sila, jangan ganggu. Sila duduk, jangan ganggu.

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Atas fasal, atas fasal Ketua Menteri *Committee Stage*. Tuan Speaker, bukan ganggu, bukan ganggu. Itu atas apa *procedure*, atas apa kuasa?

Ketua Menteri:

Saya pun menolong Yang Berhormat Kawasan Pengkalan Kota. Tuan Speaker, perkataan yang saya ambil perhatian ialah sebab Ahli-ahli Dewan Undangan ini bukan *lawyer* kita tak boleh bahas dan berbincang masalah Rang Undang-undang, cuma *lawyer-lawyer* baru boleh bahas. Kita tak faham *Separation of Powers, judiciary and prosecution* dan lain-lain. Tuan Speaker, inilah yang saya hendak tunjukkan perkataan saya, saya hendak beri penerangan.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Tuan Pengerusi, beri penjelasan.

Tuan Speaker:

Dia tak beri jalan.

Ketua Menteri:

Duduk! Duduk!

Tuan Speaker:

Dia tak beri jalan.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Dia tak beri, beritahu tak beri!

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Md. Isa bin Haji Ramli @ Haji Adnan bin Haji Ramli):

Jangan campurlah, bodoh!

Tuan Speaker:

Baik.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Jangan keriau macam (gangguan).

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Md. Isa bin Haji Ramli @ Haji Adnan bin Haji Ramli):

Jangan ganggu orang bercakap!

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat (gangguan).

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Tak apa, ini *irrelevant people*. Tak apa.

Ahli Kawasan Bertam (Datuk Haji Abdul Rahman bin Haji Abbas):

Good, apa pun boleh.

Ketua Menteri:

Tetapi apa yang sesungguh semua Ahli-ahli Dewan ini termasuk pun Ahli Kawasan Pengkalan Kota yang saya tahu belum lagi jadi *lawyer*, pun boleh bahas masalah-masalah yang berkaitan dengan undang-undang. Sebab asasnya kuatkuasa Dewan ini ialah kuatkuasa nak pertimbang, mengambil keputusan, nak lulus atau nak ketepikan Rang Undang-undang yang ada berkaitan dengan masyarakat kita dan itulah kuatkuasa kita.

Tuan Speaker, tetapi cadangan oleh Ahli

Yang Berhormat Kawasan Bukit Glugor, saya ingat ialah satu cadangan yang baik sebab beliau telah memohon kepada Penasihat Undang-undang Negeri menjelaskan perkara ini dan saya haraplah selepas Yang Berhormat Penasihat Undang-undang Negeri telah mengambil bahagian dan menjelaskan perkara-perkara yang dibawa oleh Yang Berhormat Ahli Kawasan Bukit Glugor tak payah lagi kita dapat tahu sama ada beliau tak puas hati atau tidak.

Tuan Speaker, sesungguhnya kalau kita baca baik-baik, ini bukan *printing error*. Ini saja Yang Berhormat Ahli Kawasan Bukit Glugor tak baca dengan baik-baiknya di Fasal 11 — "*Power to suspend or revoke licence*" tapi (gangguan).

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Penjelasan. Bukan itu, bukan itu. Muka surat 33. Dia pun sila sekarang.

Ketua Menteri:

Saya tak dak silap.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

No, no, muka surat 33.

Ketua Menteri:

Tuan Speaker, kalau kita tidak berapa faham dalam Bahasa Inggeris, kita boleh balik ke muka (gangguan).

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Tuan Speaker, penjelasan. Tuan Speaker pun tahu apa yang saya sebut tadi, tak payah kita membuang masa.

Ketua Menteri:

Kita boleh balik kepada muka surat 19, yang mana di dalam Bahasa Malaysia "kuasa menggan-tung atau membatalkan lesen", saya nampak kalau kesilapan ini tak dak cukup kita boleh balik kepada muka surat 19, bukan 33 (gangguan).

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Muka 19, 19, muka 19, *don't be a naughty doctor*. Apa yang saya sebut tadi ada *typing error* dalam muka surat 33, Bahasa Inggeris *part three*.

Ketua Menteri:

Muka 19 bukan muka 33, muka 45 di dalam Bahasa Inggeris dan di dalam Bahasa Malaysia, ia

adalah 24, ini baca pun tak betul, Tuan Speaker, saya keliru.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Tuan Speaker, dia buang masa, Tuan Speaker faham apa yang saya kata, dia tidak. Bolehkah ajar dia sikit? Jangan buang masa.

Ketua Menteri:

Saya tidak buang masa.

Tuan Speaker:

Tak payah sebut. Tak payah usik.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Tak faham semua, *old man!*

Ketua Menteri:

Tuan Speaker, saya bukan *old!*

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Bersara! Bersara!

Ketua Menteri:

Saya dengar(gangguan).

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Ahli Muka surat 33, *in English, page thirty three*(gangguan).

Ketua Menteri:

Page thirty three?

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

I speak English, you don't seem to understand anything!

Ketua Menteri:

Page three?

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Thirty three, not page three.

Ketua Menteri:

Page thirty three, part three, nineteen.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Baca itu, baca!

Ketua Menteri:

Ya, "*No costs of any damages*".

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

"No costs of any damages," is that good English?

Ketua Menteri:

Tuan Speaker, di sini saya pun terimalah penjelasan Yang Berhormat Ahli Kawasan Bukit Glugor.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Itu apa yang saya sebut tadi.

Ketua Menteri:

Tuan Speaker, sebab beliau telah dibawa perkara ini dan saya pun hormat dengan Yang Berhormat Ahli Kawasan Bukit Glugor sebagai seorang peguam yang ada nama besar.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Ya.

Ketua Menteri:

Tapi sebagai seorang Ahli dalam Dewan ini, saya ingat, kita *pari-pasu* sahaja. Tuan Speaker, tapi apa perkataan beliau, saya ingat itu ada *fair*, barangkali ini adalah satu perkara yang ada *printing error*, dan ini sebab apa saya kata ada *printing error* ialah(gangguan).

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Bukan barangkali, ini *printing error*, saya terima itu.

Ketua Menteri:

Barangkali.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Bukan barangkali, tentu mana boleh barangkali, *be fair to the printer*.

Ketua Menteri:

Tuan Speaker, barangkali boleh *printing error*, tapi Tuan Speaker saya ingat betul, tentu *printing error* sebab jika kita bacakan lagi jauh sedikit ke muka surat 45 dalam Bahasa Inggeris dan apa yang dituliskan di dalam muka 45 "*no costs or*".

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Ha, itu betul.

Ketua Menteri:

Sebab itulah ini barangkali betul dan kalau kita balik kepada(gangguan).

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Bahasa Malaysia.

Ketua Menteri:

Jadual dalam Bahasa Malaysia (gangguan).

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Ha, pandai (ketawa).

Ketua Menteri:

Bukan tak usah baca sampai muka 33 tapi muka 9, seperti di dalam bahasa ini "tidak ada kos, ganti rugi dan lain-lain". Tuan Speaker, itu betul dan saya ucapkan syabas kepada Yang Berhormat Ahli Kawasan Bukit Glugor, jangan buang masa dan saya bukan *lawyer* (gangguan).

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Lawyer buruk (ketawa).

Ketua Menteri:

Saya bukan *lawyer* buruk, saya hanya seorang Ahli Dewan Undangan dan di dalam perbahasan ini tak payah buat keliru orang-orang lain yang bukan *lawyer* tak boleh ambil bahagian.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Ya.

Ketua Menteri:

Saya faham tapi saya nampak penjelasan oleh Yang Berhormat Penasihat Undang-undang Negeri, saya haraplah boleh selesai masalah *lawyer*, *lawyer* buruk atau seorang yang *simple* saja sebagai Ahli Dewan Undangan.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Dia nak cuba jadi *lawyer*, tapi jadi seorang *lawyer* buruk.

Ahli Kawasan Sungai Dua (Tuan Haji Mohd. Shariff bin Haji Omar):

Mana *lawyer* tak laku?

Ketua Menteri:

Saya tak dak itu, dia laku, dia banyak laku (ketawa).

Ahli Kawasan Telok Bahang (Tuan Haji Yahaya bin Ahmad):

Dia anggap semua orang bodoh.

Ketua Menteri:

Itu saya tak tahu, saya hormat beliau. Pandai sekali, dia baca muka 9 dan saya kata ini pandai, jadi Yang Berhormat Mak Mandin jangan takut. Ini saja sikap (gangguan).

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Md. Isa bin Haji Ramli @ Haji Adnan bin Haji Ramli):

Dia gempar saja.

Ketua Menteri:

Jangan bagi keliru, kita semua dalam Dewan ini ada kuatkuasa, berbincang, menimbang masalah-masalah Rang Undang-undang. Bukan saja kita *lawyer*, kata ada *lawyer*, *lawyer* buruk, tapi saya tak ada peluanglah nak periksa ada hati, tak ada hati, saya tahu, saja tak ada puas hati (ketawa).

Tuan Speaker:

Fasal 11 (gangguan).

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Tuan Speaker, saya ingat Ketua Menteri boleh jemput Penasihat Undang-undang untuk beri penjelasan, bolehkah kita jemput? Saya terima beliau seorang *lawyer*, tentu tahu apa yang dikatakannya.

Penasihat Undang-undang:

Tuan Speaker, kerana perbincangan hangat dan banyak sangat, saya pun terlupa apa yang dimaksudkan oleh Yang Berhormat dari Bukit Glugor. Walau bagaimanapun saya (gangguan).

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Bolehkah saya ulang?

Penasihat Undang-undang:

Tak payah, saya cuba *recall* apa yang dimaksudkan oleh Yang Berhormat dari Kawasan Bukit Glugor. Saya rasa apa yang dimaksudkan dan untuk pengetahuan Ahli-ahli semua yang bukan *lawyer* di sini, apa yang dimaksudkan oleh Yang Berhormat Bukit Glugor ialah beliau membangkitkan Fasal 11 dalam mana Pengarah diberi kuasa membolehkan beliau membatalkan lesen dan dalam keadaan yang demikian. Misalan seorang pengilang kayu dibatalkan lesen dan peruntukan pun diberi supaya beliau ini boleh membuat rayuan kepada *State Authority* dan juga di dalam undang-undang umum sekiranya rayuannya ditolak, beliau masih lagi merupakan satu *fundamental right*, boleh membawakan kes ini ke Mahkamah

Tinggi kerana apa keputusan yang diberi oleh pihak berkuasa ialah merupakan satu keputusan *final* dari segi fakta-fakta saja, *final defects*.

Kemudian Yang Berhormat dari Bukit Glugor merujuk juga kepada Fasal 22 dalam mana seorang pengarah itu boleh mendakwa (*prosecute*), jadi pada pendapat beliau ada timbul percanggahan. Misalan seorang itu selepas dia dibatalkan lesen, maknanya dia tak ada lesen lagi, kemudian sekiranya beliau masih meneruskan perniagaan dan pengarah atau pegawainya menjalankan penyiasatan dan sudah tentulah dia telah melanggar undang-undang. Sekiranya beliau melanggar undang-undang, *Director* juga diberi kuasa untuk mendakwa, *am I on the right line* Yang Berhormat Bukit Glugor?

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Ya.

Penasihat Undang-undang:

Boleh juga mendakwa beliau di Mahkamah, jadi pada peringkat pertama ialah melihat *civil law* dalam undang-undang dengan pembatalan lesen ialah merupakan satu kuasa undang-undang *mild* atau undang-undang *civil* saja. Tapi jika dia menjalankan perniagaan atau pun pengilangan tanpa lesen, beliau telah melakukan satu perbuatan jenayah dalam mana beliau boleh *diprosecute*, boleh *discharge* di Mahkamah.

Jadi maksud Yang Berhormat dari Bukit Glugor sekiranya berlaku demikian, sepatutnya seorang Pengarah Hutan itu tidak semestinya boleh bawa kes ke Mahkamah kerana sebelum ini dia telahpun membatalkan lesen. Tapi jikalau kita perhatikan dalam undang-undang ini kita ada peruntukan Fasal 22(1) dan 22(2) dalam mana tidak semestinya tiap-tiap kes itu didakwa di Mahkamah dibawakan oleh Pengarah Hutan. Biasanya dari segi *practicability*, kerja-kerja harian, kalau melibatkan undang-undang biasanya Pengarah Hutan akan berbincang dengan pejabat saya atau dengan pegawai saya dan jika didapati *injustice* maknanya tidak adil bagi seorang Pengarah Hutan untuk mendakwa kerana ia telahpun terlibat dengan kes yang lebih awal, saya rasa pengarah tidak akan dibenarkan untuk membawa kes itu sendiri. Sebab itu di dalam Fasal 22(2):

"In any prosecution, action, suit or other proceeding to which this section applies, the Director may appear personally or may be represented by any Federal Counsel, State Legal Adviser, Deputy Public Prose-

cutor, Advocate and Solicitor and any Forest Officer".

Walau bagaimanapun, setakat ini saya tidak nampaklah apa-apa yang mungkin akan berlaku ketidakadilan (*injustice*) sekiranya pengarah itu juga menjalankan pendakwaan itu terbuka kepada pihak teraniaya bila-bila masa bawa kes dan cabar ke Mahkamah untuk membubarkan keputusan ataupun dakwaan yang dibuat dengan tidak ada ketidakadilan oleh mana-mana pihak. Saya rasa itu saja.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Terima kasih.

Ahli Kawasan Perai (Encik Shanmugam s/o Nadason):

Tuan Speaker, soalan saya tidak diberi penjelasan. Berkenaan Fasal 11(4) soalan saya untuk penjelasan ialah apa sebab, tidak disebut dalam Fasal 11(4) di mana seorang yang tidak puas hati atas keputusan *State Authority* diberi peluang merayu sekali lagi kepada Mahkamah Tinggi sebab Mahkamah Tinggi ialah satu badan yang *judiciary* yang bebas. Apa sebab *State Authority* takut memberi peluang kepada seorang merayu kepada Mahkamah Tinggi? Itu soalan tidak dijawab, tidak diberi penjelasan.

Penasihat Undang-undang:

Ya, Tuan Speaker, sekarang saya boleh jawabkan.

Yang Berhormat dari Perai, kebanyakan undang-undang yang kita dapati, misalan yang *obvious*, yang *glaring* sekali ialah undang-undang yang terlibat dengan *labour law*, dalam mana ada juga menyebutkan kuasa yang diputus oleh *Industrial Court President* adalah *final* dan dalam undang-undang itu juga tidak disebut bahawa dia boleh membuat rayuan kepada Mahkamah Tinggi. Tapi dalam praktiknya kebanyakan yang diputuskan oleh *Industrial Court* walaupun *final*, juga dilayani oleh Mahkamah Tinggi. Mengapa demikian walaupun undang-undang tidak menyebut dalam perundangan?

Jadi di sini saya cuba menerangkan bahawa *it's implied* maknanya tidak semestinya di *express* di dalam *legislation*. Jadi begitu juga kita di dalam undang-undang yang kita ada hari ini tidak menyebut kerana apa yang diputus oleh Mahkamah baru-baru ini pun, dalam kes *law*, *Malayan Law Journal* pun ada disebutkan apa-apa keputusan

yang dibuat oleh seorang *executive* ialah merupakan *final on facts only*. Maknanya itu terbuka, masih *open* kepada pihak yang tidak puas hati membuat rayuan secara *statutory right proceedings* kepada Mahkamah Tinggi.

Sekian.

Tuan Speaker:

Fasal 11, adakah menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang?

(Ya).

Setiausaha Dewan:

Fasal 12.

Tuan Speaker:

Fasal 12, adakah menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang?

(Ya).

Setiausaha Dewan:

Fasal 13.

Tuan Speaker:

Fasal 13, adakah menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang?

(Ya).

Setiausaha Dewan:

Fasal 14.

Tuan Speaker:

Fasal 14, adakah menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang?

(Ya).

Setiausaha Dewan:

Fasal 15.

Tuan Speaker:

Fasal 15, adakah menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang?

(Ya).

Setiausaha Dewan:

Fasal 16.

Tuan Speaker:

Fasal 16, adakah menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang?

(Ya).

Setiausaha Dewan:

Fasal 17.

Tuan Speaker:

Fasal 17, adakah menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang?

(Ya).

Setiausaha Dewan:

Fasal 18.

Tuan Speaker:

Fasal 18.... (gangguan).

Ahli Kawasan Kampong Kolam (Encik Lim Kit Siang):

Tuan Speaker, saya ada satu perkara yang mahu dibangkitkan dan berharap boleh mendapat penjelasan. Dalam Fasal 18 mengenai "*forfeiture of things seized*". Saya mahu menggunakan Bahasa Inggeris, oleh kerana bahasa inilah yang digunakan di dalam Mahkamah.

Fasal 18(1) yang berbunyi:

"*Anything liable to seizure under this Enactment shall be liable to forfeiture.*"

dan dua tiga mengenai *seizure* oleh pegawai-pegawai yang berkenaan.

Fasal 18(4) selepas *seizure*

"*If there is no prosecution with regard to any thing seized under this Enactment*".

apa yang *diseized* dan tidak ada *prosecution such thing shall be taken and deemed to be forfeited*, sungguhpun tidak ada *prosecution, seizure* barang-barang atau benda-benda itu

"*shall be taken and deemed to be forfeited at the expiry of one calendar month from the date of seizure unless before that date any person asserting that he is the owner of such thing and that it is not liable to forfeiture has personally or by his agent authorised in writing given written notice to the Forest Officer or Police Officer in whose possession such thing is held that he claims the same.*"

Saya rasa ini boleh diterima bahawa kalau tidak ada seseorang yang menuntut bolehlah dianggap sebagai *forfeiture*, tapi Fasal 18(5) dan 18(6):

"On receipt of a notice under subsection (4) the Forest Officer or Police Officer as the case may be, shall refer the claim to the Director who may order that such goods be released or may direct such officer to refer the matter to a Sessions Court for decision.

The President of the Sessions Court to which the matter is referred shall issue a summons requiring the person asserting that he is the owner of the thing and the person from whom it was seized to appear before him and upon their appearance or default to appear, the President shall proceed to the examination of the matter and, on proof that an offence under this Enactment has been committed and that such thing was the subject matter of or was used in the commission of such offence, shall order the same to be forfeited or may in the absence of such proof order its release."

Di sini kita ada satu keadaan di mana selepas *seizure* dan tidak *prosecution* and sungguh pun ada sesiapa yang menuntut barang-barang itu untuk dikembalikan kepadanya, perkara ini akan boleh lagi dirujuk kepada Mahkamah, saya rasa ini tidak adil. Kalau keputusan sudah dibuat tidak akan jalankan *prosecution*, pulanglah benda-benda itu dan ini sebenarnya menunjukkan bahawa *seizure* itu tidak berasas kenapa mahu menjadi *forfeiture*? Kalau ada asas untuk *prosecute*, maka *prosecute* kenapa apabila ada tuntutan lagi perkara ini dilanjutkan kepada Mahkamah supaya satu perbicaraan diadakan. Ini sebenarnya *double jeopardy* dan ini boleh menimbulkan satu keadaan di mana penyalahgunaan kuasa boleh timbul dan penyalahgunaan kuasa timbul di mana pegawai-pegawai yang berkenaan boleh kata baik, saya *seize*, ada hak, tak hak, saya *seize* dan sungguh pun tidak ada asas untuk *prosecution*, saya *seize*. Masuk itu *premises*, *seize* itu barang dan kalau mahu *claim* boleh, lagi *refer* kepada Mahkamah. Ini penindasan (*oppression*). Ini *oppression*, kalau ada asas baik, kalau keadaan ialah ada *seize* benda-benda itu, tahu ada kesalahan berlaku tapi tidak boleh pasti, kena dan tidak ada orang ke depan untuk *claim*, itu lain hal, kerana masalah ialah tak boleh cari orang itu, itu lain hal. Ini kalau ada orang tapi sudah tentu tak mahu *prosecute*, kenapa mahu *subject*nya kepada lagi satu proses, dan tentulah akan menimbulkan salahguna kuasa di mana sesiapa yang akan beroperasi akan menghadapi penindasan dan saya rasa ini tidak ada apa-apa *justification*.

Bolehkah Yang Berhormat Mak Mandin sebutkan kenapa mahu kenakan kepada sesiapa *double jeopardy* ini? Kalau sudah *seize*, tak mahu *prosecute*, pulang balik, saya harap saya penjelasan boleh dibuat.

Ahli Kawasan Mak Mandin (Dr. Sak Cheng Lum):

Tuan Speaker, sebenarnya kalau kita baca Fasal 18(5) dengan izin — dalam Bahasa Inggeris Tuan Speaker:

"On receipt of a notice under subsection (4) the Forest Officer or Police Officer, as the case may be, shall refer the claim to the Director who may order that such goods be released."

Maknanya Pengarah atau Director ada kuasa untuk melepaskan bahan-bahan yang telah *diseize* or *may direct such officer to refer the matter to a Sessions Court*. Maknanya Director diberi kuasa untuk melepaskan apa yang telah *diseize* atau juga kalau perlu merujuk perkara itu kepada Mahkamah untuk mendapat satu penyelesaian.

Ahli Kawasan Kampong Kolam (Encik Lim Kit Siang):

Tuan Speaker, nampaknya Yang Berhormat tak tangkap apa yang saya cakap, dan saya setuju dengan Y.A.B. Ketua Menteri bahawa kita dalam Dewan yang mulia ini ada tanggungjawab untuk meluluskan enakmen-enakmen dan bukan semua peguam ada hak untuk buat keputusan, tapi tanggungjawab kita sebagai *legislators*, pembuat undang-undang adalah faham, khasnya yang bertanggungjawab untuk kemukakan Rang Undang-undang ini, *master the Bill* dan jangan datang ke sini *and make a fool of yourself*. Ini persoalannya ialah tidak ada *prosecution* hendak dijalankan. Ada *seizure property* tetapi *prosecution* tidak dijalankan. Kenapa? Apabila ada orang yang mahu menuntut barang itu tidak dipulang kepada dia dan mahu *subject to process* kepada Director sama ada mahu *released* tak mahu *released*, mahu rujuk kepada Mahkamah, tak mahu rujuk kepada Mahkamah. Kalau tak mahu *prosecution*, tidak ada perkara, pulangkan. Kalau bila orang itu keluar ke hadapan, untuk buat tuntutan, kalau mahu *prosecute* masa itu *prosecute*, kenapa mahu refer lagi kepada Director, untuk apa? Kalau mahu *refer* kepada Director, rujukkan itu sebenarnya patut dibuat pertama kali sebelum tindakan untuk *seizure*. Apa kita mahu memastikan ialah kita tidak mahu berlaku satu keadaan di mana pegawai-pegawai atau sesiapa boleh menyalahguna kuasa.

Sama ada, ada alasan atau tidak alasan, *subject* seseorang kepada *seizure* lepas itu lagi kepada Mahkamah dan proses boleh mengambil masa yang begitu panjang, kos yang begitu berat dan kepada pegawai-pegawai kalau ada niat yang jahat, kepadanya tidak apa saja, kerana dia pegawai Kerajaan tapi kepada peniaga, inilah sebenarnya boleh meruntuhkan urusniaga dia. Itu saya rasa satu prinsip sangat mustahak. *Seize, O.K. seize*, kalau datang ke depan oleh kerana masalah ialah tak boleh cari dia *prosecute*, kalau tak mahu *prosecute*, pulangkan.

Ketua Menteri:

Tuan Speaker, saya bagi peluang kepada Penasihat Undang-undang Negeri untuk menjelas *point of law*, *double jeopardy* dan lain-lain, tapi perkara ini telah dibawa, bolehlah mengawal hutan-hutan yang kita ada dan sesungguhnya keluasan kawasan hutan-hutan di dalam Negeri Pulau Pinang kecil, tak ada banyak. Tapi apa yang jadi di dalam masyarakat kita ialah kadangkala ada orang yang masuk dalam hutan-hutan dengan tidak berlesen, nak curi, nak potong kayu-kayan yang kita ada.

Ini perkara biasa dan Rang Undang-undang ini ialah bagi kuasa kepada Pengarah atau Pegawai-pegawai Hutan nak ambil, dalam Bahasa Inggeris *to seize* barang-barang. Kalau ada seorang kata ini barang saya, dia terima, itu jadi hal, sebab itu *on receipt of a notice under subsection (4)* dan melalui *subsection* ini sekarang Pengarah atau Pegawai-pegawai Hutan telah *seize* barang-barang dan sekarang pun ada seorang dikeluarkan notis, beliau ialah seorang yang berkenaan dan kalau pengarah atau pegawai-pegawai kata, ini betul, ini kita bolehbalik kepada mereka dan tak payah lagi jalankan ke Mahkamah tapi kalau perkara ini adalah keliru dan lain-lain, kuatkuasa pengarah ialah perkara ini mesti dibawa kepada *Sessions Court*. Inilah *clause* kelima *or sub-clause* kelima under *Clause 18*.

Di sini saya berbalik kepada Penasihat Undang-undang Negeri, saya rasa tiada *double jeopardy* yang telah berbangkit, sebab di bawah *Clause 18(4)* tidak terdapat sebarang orang yang ditunjukkan. Dalam *sub clause 5*, barulah orang ini ditunjukkan.

Penasihat Undang-undang:

Tuan Speaker, saya cuba jawabkan soalan dari Ahli Kawasan Kampong Kolam. Saya rasa apa yang dimaksudkan oleh Yang Berhormat dari

Kampong Kolam dan untuk memberi penerangan lebih lanjut kepada ahli-ahli sebelah sini kerana di sini semua kebanyakannya bukan *lawyer*, jadi sebagai satu *illustration* saja dalam mana misalan Pengarah Hutan telah menjalankan penyiasatan dan telah menjumpai misalan satu kilang, dalam mana dia disyaki dan bila beliau membuat satu *raid* didapati pengilang itu tidak mempunyai satu *license* dan pada masa beliau membuat *raid* itu didapati tuan pengilang tidak ada di situ.

Jadi saya nampak kemungkinan besar kerana lesen-lesen tidak didapati di atas tempat pengilangan dan beliau akan merampaskan mesin-mesin yang ada dalam kilang itu. Jadi mungkin kerana pada masa *raid* tuan pengilang itu tidak dapat dikesan, jadi kita nak buktikan beliau di Mahkamah tidak dapat, oleh yang demikian *prosecution*, pendakwaan tidak akan dijalankan kerana tiap-tiap penjenayah itu mesti, *if must be caught in the act*.

Jadi saya nampak di sini bahawa dalam Fasal 18 ini membolehkan kuasa untuk pihak berkuasa merampas *seize to forfeit*, melucut hak tuan punya pengilang itu. Waiau bagaimanapun, kuasa juga diberi dalam mana misalan orang yang menjalankan pengilangan itu selain daripada tuan punya. Misalan, tuan punya pada masa itu, saya maksudkan pada masa menjalankan pengilangan itu, lesen sudah mati tetapi orang yang menjalankan pengilangan itu ialah seorang agen sahaja dengan tidak setahu tuan punya. Misal kata tuan punya itu berada di seberang laut. Jadi, di dalam keadaan demikian tuan punya pengilang itu boleh membuat permohonan kepada *Director* minta pulangkan untuk mendapatkan mesin itu balik, maknanya "*actus reas*" ataupun "*men srea*" bagi seorang ataupun niat membuat jenayah tidak ada kepada tuan punya kilang itu. Ada kemungkinan besar bahawa pengarah kilang itu akan boleh memulang di bawah Fasal 18(5):

"On receipt of a notice under subsection (4) the Forest Officer or Police Officer as the case may be, shall refer the claim to the Director who may order that such goods be released."

Dalam keadaan itu oleh kerana tuan punya kilang itu tidak ada pada masa *raid* dibuat oleh kerana ketika itu ia berada di seberang laut, dan dia tidak mengarahkan orang itu menjalankan pengilangan, memandangkan lesen bagi pengilang itu telah mati, saya rasa kuasa ada pada pengarah pengilang.

Walau bagaimanapun misalannya, Pengarah

Hutan itu was-was, iaitu dia syakkan tuan punya mesin tadi ada bersubahat dengan orang yang menjalankan kilang itu, jadi dalam keadaan demikian, dia tidak dapat *prosecute* tetapi dia boleh merujuk perkara ini kepada Mahkamah dalam mana satu *enquiry* akan dibuat. Mahkamah akan membuat keputusan dan keputusan itu jikalau dia masih tidak berjaya dia bolehlah *appeal* kepada Mahkamah yang lebih tinggi lagi. Itu yang saya rasa dimaksudkan dalam fasal ini.

Ahli Kawasan Kampong Kolam (Encik Lim Kit Siang):

Terima kasih, saya rasa ini tidak puas hati bukan oleh kerana kita tidak adahati. Oleh kerana kita ada hati, maka kita tidak puas hati.

Saya faham bahawa tentulah perlu peruntukan-peruntukan untuk menghadapi keadaan di mana pesalah-pesalah tidak boleh dipastikan. Ada kesalahan berlaku, tetapi pesalah-pesalah tidak boleh dipastikan. Tetapi apa perlindungan atau *protection* yang diberi untuk mengelakkan peruntukan ini dilakukan kepada orang-orang yang dipastikan. Kenal orang itu tetapi tak mahu *prosecute*. Tadi saya ada kata kalau dianggap kesalahan sudah berlaku, *seizure* berlaku, dalam 30 hari tidak ada sesiapa datang ke hadapan untuk *claim* benda itu, *forfeit* itu boleh kita terima. Tetapi kalau ada yang datang untuk *claim* benda itu dan tak mahu *prosecute* dia, saya rasa patut perkara ini dikembalikan kepada dia. Ini supaya orang yang dipastikan tahu sesiapa tuan punya benda itu, tetapi tak mahu ambil *prosecution*, tunggu dia datang, dan untuk menganiaya dia, *oppress* dia lagi, rujukkan di bawah Fasal 18(6) untuk perbicaraan dan perbicaraan bukan sama ada dia salah atau tak salah, tetapi perbicaraan ialah sama ada benda itu *diforfeit* atau tidak *diforfeit*.

Point saya ialah, yang pertama, apa *protection*, apa jaminan akan dibuat bahawa peruntukan Fasal 18(4) ini tidak akan digunakan untuk keadaan di mana orang yang dipastikan, tuan punya barang yang dirampas sudah tahu, kalau tidak dipulangkan.

Kedua, *double jeopardy* ialah kalau semacam perkara ini orang yang punya barang itu sudah tahu, sudah dirampas, tetapi tak mahu *prosecute*, apabila beliau *claim* benda itu *referred* di bawah Fasal 18(6) maka penindasan kedua berlaku, *double oppression*. Oleh kerana ada *double oppression*, ada *double jeopardy* dan tentulah Y.A.B. Ketua Menteri sebagai seorang doktor, lebih faham

tentang ini *double oppression*, *double jeopardy*. Itulah kita mahu mengelakkan *abuse of power*. Apa jaminan akan berlaku?

Saya bukan kata semua pegawai-pegawai Kerajaan *corrupt*, salah guna kuasa, tak jujur, tidak. Sebaliknya kita tidak boleh menganggap semua pegawai malaikat, *angels*, *saints* dan apabila kita membuat satu undang-undang, kita perlu mengelakkan penyalahgunaan kuasa dan kita tahu dalam negeri ini penyalahgunaan kuasa bermaharajalela dan sebab itu kita patut berpuas hati bahawa peruntukan ini digunakan khas semacam tuan punya dikenal pasti datang, mungkin. Tapi kenal pasti, bolehkan peruntukan ini dipinda di mana? Fasal 18(4):

"If there be no prosecution with regard to anything seized under this Enactment, such thing shall be taken and deemed to be forfeited at the expiry of one calendar-month from the date of seizures unless before that date any person asserting."

That he is the owner come forward and claim, and provided that he is not prosecuted. Kalau dia *forward* datang ke depan untuk *claim*, *prosecute* dia.

Ketua Menteri:

Tuan Speaker, saya terimalah Yang Berhormat Ahli Kampong Kolam ada hati, kalau tidak, dia tidak bangkit beberapa kali untuk nak susah hati kepada orang yang bukan *angel*, atau orang yang *corrupt*. Tetapi masyarakat kita ada undang-undang yang dibuat barangkali *loophole-loophole* yang mesti *distressed* di dalam Mahkamah. Tetapi saya nampak ini bukan satu Rang Undang-undang atau artikel yang baru, atau yang luar biasa. Saya pun beri sedikit penjelasan di dalam *medical practice*, bukan semua kali, tapi banyak kali, *double operation* barangkali *double chance* lebih baik, bukan *double jeopardy*. Saya tak tahu ada *profit*, tak *profit*, barangkali ada *profit* sebab kalau kita buat lagi *operation* kedua nak tambah lagi kulit-kulit itupun boleh masa sekarang, *bionic man*.

Tuan Speaker, apa yang telah terjadi, ialah kes-kes yang sesungguhnya menunjukkan selepas tindakan yang dijalankan oleh pegawai-pegawai di bawah Fasal 18(4) kes ini barangkali ada kes yang sesungguhnya bolehlah diambil tindakan. Tetapi saya bagi satu contoh yang mana satu kes berhubung dengan perkara lesen yang saya sebutkan tadi di mana Yang Berhormat Penasihat Undang-undang Negeri memberi contoh kilang yang disebutkan. Satu kes kilang yang mana lesen

telah mati atau tamat tetapi kes ini sesungguhnya haram tetapi latar belakang kes ini adalah berlainan.

Saya ingat kes-kes serupa ini tidak ada guna bawa kepada Mahkamah dan Pengarah mesti ada kuasa dalam keputusan kes serupa ini. Tetapi ada lain-lain kes yang mana Pengarah atau Pegawai Hutan telah menjalankan kuasa dan orang ini pun telah ditunjukkan mereka dan keputusan tidak boleh dibuat oleh pengarah atau pegawai-pegawai melalui pengarah dan sebab itulah kes ini mestilah dibawa kepada Mahkamah. Ada lagi kes-kes yang bukan sahaja ada seorang pemohon balik barang-barang tetapi barangkali ada dua orang yang memohon balik barang-barang dan siapa barangkali ada dua orang yang memohon balik barang-barang dan siapa menggunakan barang-barang ini itupun diberi pertimbangan dan kalau pertimbangan itu tidak boleh dapat keputusan yang terang, baiklah merujuk kepada Mahkamah. Inilah menunjukkan di mana kita siap sedia terima *rule of law* dan inilah berbalik kepada Mahkamah bukan sahaja di dalam kuasa pengarah.

Ahli Kawasan Kampong Kolam (Encik Lim Kit Siang):

Tuan Speaker, dua *point* sahaja. Yang pertama, saya setuju dengan Y.A.B. Ketua Menteri dan memanglah di mana-mana undang-undang tidak boleh elak ada *loophole*, kalau tidak ada *loophole* pun tidak ada *profession* peguam.

Tetapi tujuan Dewan Undangan Negeri bukan untuk *create loophole*, kita nampaknya tentu ada *loophole*, sekarang kita kata apa *loophole*, mungkin yang pertama kali kita mengakui *loophole* kita sendiri sengaja mengadakan, tak boleh kita sengaja mewujudkan, menciptakan *loophole*. Kedua, tadi Y.A.B. Ketua Menteri ada sebut mungkin ada lebih daripada satu pihak yang mahu menuntut harta benda yang ada dirampas dan ini akan diserahkan kepada Mahkamah untuk menentukan sesiapa ada hak. Saya baca Fasal 18(6) nampaknya saya harap mungkin Yang Berhormat Penasihat Undang-undang boleh memberi penjelasan sama ada Mahkamah ada hak untuk menentukan kalau ada lebih daripada satu pihak yang menuntut barang-barang itu, siapa sebenarnya pemilik yang sah oleh kerana Fasal 18(6):

"The President shall proceed to the examination of the matter and, on proof that an offence under this Enactment has been committed, and that such thing was the subject matter of or was used in the com-

mission of such offence, shall order the same to be forfeited or may in the absence of such proof order its release".

Kuasa yang diberi kepada Mahkamah ialah untuk menentukan sama ada *an offence has been committed, prima facie* dan kalau *an offence has been committed prima facie* barang itu *forfeited* dan kalau tidak dibebaskan, *releasekan* dan tiada kuasa untuk menentukan sama ada 'A' punya yang sah atau pihak 'B' pemilik yang sah. Saya rasa ini luas, langsung daripada bidang Rang Undang-undang ini. Kalau itulah saya harap bahawa Yang Berhormat Penasihat Undang-undang boleh kata, boleh tambah lagi:

"And the President shall proceed to the examination of the matter and on proof that offence under this Enactment has been committed and that such thing was the subject matter of or was used in the commission of such offence, shall order the same to be forfeited or may in the absence of such proof order its release".

dan tambah lagi:

"and where there is more than one claimant to decide who is the rightful claimant".

Oleh kerana saya rasa ini tidak dalam bidang kuasa yang diberi oleh *Enactment* ini, nampaknya kita bukan saja *create loophole*, *we are also creating imaginary powers.*

Penasihat Undang-undang

Tuan Speaker, yang saya faham apa yang dimaksudkan oleh Yang Berhormat Kawasan Kampong Kolam dalam mana ada dua, dua *claimant*, iaitu yang dimaksudkan ada dua *claimant* (gangguan).

Ahli Kawasan Kampong Kolam (Encik Lim Kit Siang):

Itu berpunca daripada contoh-contoh yang diberi oleh Y.A.B. Ketua Menteri, kalau ada dua, tiga *claimant*, Mahkamah boleh selesaikan siapa *claimant* yang sah. Adakah ini tujuan peruntukan, tujuan Fasal 18(6) ini?

Penasihat Undang-undang:

Itulah seperti contoh yang saya bagi tadi misalan *the Director*, kuasa diberi kepada Pengarah Hutan untuk memberi balik kepada sesiapa yang tidak didapati *bona fide* maknanya dia itu tidak

niat berbuat jahat tetapi perkara ini telah berlaku. Kemudian *they all* dalam Fasal 18(5) pula memberikan satu budibicara kepada *discretion* kepada *Director* untuk beliau merujuk dan referkan perkara ini kepada Mahkamah. Sekiranya perkara ini berlaku, dalam mana Pengarah Hutan telah merujuk di bawah Fasal 18(6) sebelum membuat *enquiry*, biasanya berlaku dalam semua *enquiry* *President* ini akan mengeluarkan satu *summons requiring the person asserting that he is the owner of the thing and the person from whom it was seized to appear before him*.

Jadi terlibat dengan yang saya maksudkan tadi orang yang buat tuntutan dan juga orang yang pada masa *raid* tadi berlaku menjumpai mesin ini. Jadi kedua-duanya pun akan dikehendaki hadir di hadapan *President Mahkamah*. Di dalam pembicaraan akan diperiksa melalui keterangan-keterangan *and on proof that an offence under this Enactment has been committed*, misalan didapati betul bahawa mesin itu diguna tanpa lesen ataupun melanggar mana undang-undang di bawah Bil ini:

"That such thing was the subject matter of or was used in the commission of such offence, shall order the same to be forfeited or may in the absence of such proof order its release".

Jadi kalau jelaslah pada *president* itu bahawa satu perbuatan yang melanggar undang-undang telah berlaku, jadi sudah tentulah saya fikir *President* Mahkamah itu ada kuasa untuk melucutkan hak, *forfeit*, ataupun dalam mana *may in absence of such proof*, misalan tak ada bukti-bukti bahawa mesin itu diguna atau untuk melakukan satu jenayah, jadi berlakunya (gangguan).

Ahli Kawasan Kampong Kolam (Encik Lim Kit Siang):

Tuan Speaker, *I think he had missed the point altogether*, itu bukan perkara yang berkaitan. Kita tahu Fasal 18(6) ialah supaya menentukan sama ada satu kesalahan dibuat atau tidak. Soalan saya ialah berikut dengan apa Y.A.B. Ketua Menteri ada kata sabar duduk dulu, sabar duduk dulu, dan bahawa kalau ada pertikaian lebih dari satu pihak, siapa tuan punya mesin atau barang-barang itu, Mahkamah ini boleh di bawah Fasal 18(6) menentukan. Ini salah, salah sama sekali. Tadi kita lihat satu *confusion of doctrine of separation of powers*, satu *confusion*. Sekarang ialah *civil and criminal law*, perkara ini ialah *criminal law*, *com-*

mission of offence, sama ada *commission of offence* barang itu dirampas. Kalau ada lebih daripada satu pihak yang *claim* barang itu ialah *civil law*, antara mereka, dua pihak atau tiga pihak, kalau mahu *claim* barang ini, itu *civil law*, *nothing to do with criminal law*. Nampaknya kita sekarang mahu set *precedence civil law, criminal law*, semua macam rojak dan itu tentu bukan tujuan peruntukan, dan saya harap Y.A.B. Ketua Menteri boleh mengakui dan kalau sebenarnya ini ialah tujuan peruntukan, ini tak jelas, *bad law*, dan kalau *bad law*, saya harap undang-undang ini boleh rujuk balik kepada Exco, meneliti sekali lagi supaya datang dengan *good law*.

Ketua Menteri:

Tuan Speaker, Ahli Yang Berhormat Kawasan Kampong Kolam saya ingat saja nak buang masa Dewan Undangan. Nak bawa banyak perkara yang (gangguan).

Ahli Kawasan Kampong Kolam (Encik Lim Kit Siang):

Itu you're mixing the law.

Ketua Menteri:

Saya tidak *mixing the law*.

Ahli Kawasan Kampong Kolam (Encik Lim Kit Siang):

Bukan *mixing, medicine*.

Ketua Menteri:

Oh, itu salah banyak, itu salah. Tuan Speaker, bila saya kata ada *loophole*, saya tidak kata Rang Undang-undang ini ada *loophole*. Saya kata Rang Undang-undang yang luas, sesungguhnya luas, tetapi apa yang *loophole* dah jadi ialah terjadi di dalam manusia. Kita pun tahu di dalam manusia ada beberapa pihak sekurang-kurangnya ada *lawyer*, ada doktor, ada binatang dan lain-lain.

Ahli Kawasan Kampong Kolam (Encik Lim Kit Siang):

Ada binatang dalam Dewan ini?

Ketua Menteri:

Tuan Speaker (gangguan).

Ahli Kawasan Kampong Kolam (Encik Lim Kit Siang):

Saya pun mahu tanya. Cakap ada manusia,

ada masyarakat, ada doktor, ada *lawyer*, saya mahu tanya ada binatang dalam Dewan ini ke?

Ketua Menteri:

Tuan Speaker, jadi (gangguan).

Ahli Kawasan Kampong Kolam (Encik Lim Kit Siang):

Adakah binatang diangg'ap sebagai sebahagian manusiakah atau dalam Gerakan saja?

Ketua Menteri:

Tuan Speaker, nampak saya *lawyer* mahu masuk *biology* dan *medicine* dan semua manusia pun binatang, jadi (gangguan).

Ahli Kawasan Kampong Kolam (Encik Lim Kit Siang):

Y.A.B. Ketua Menteri mengakui dia binatang! Baik!

Ketua Menteri:

Serupa Yang Berhormat Ahli Kawasan Kampong Kolamlah.

Ahli Kawasan Kampong Kolam (Encik Lim Kit Siang):

Saya tak mengakui, Y.A.B. Ketua Menteri mengakui. Saya tak mengakui, *homo sapiens* tetapi Y.A.B. Ketua Menteri sendiri mengakui dia binatang, baik.

Ketua Menteri:

Tuan Speaker, mengikut *biology* dan sains, *homo sapiens* pun *animal* juga (gangguan).

Ahli Kawasan Kampong Kolam (Encik Lim Kit Siang):

Binatang belakang jangan cakap. Ya, binatang, diakui oleh Y.A.B. Ketua Menteri, binatang *behave!* (gangguan). Saya tidak mengakui, *homo sapiens*.

Ketua Menteri:

Tuan Speaker, ini *homo sapiens*, binatang jenayah. Tetapi apa yang terjadi ialah di dalam menjalankan undang-undang ialah orang yang cari *loophole*, Yang Berhormat Ahli Kawasan Kampong Kolam pun kata, kalau tak ada *loophole*, dia orang pun tak ada kerja. Tetapi inilah keputusan yang dibuat oleh Mahkamah-mahkamah dan apa yang saya buat di dalam undang-undang di sini ditulis dan diterangkan. Apa yang diterangkan

kita semua terima dan tak payah lagi kita nak ulang balik kepada masalah-masalah yang *hypothetical*. Saya buat contoh saya akui contoh saya barangkali ini tidak sesuai untuk *homo sapiens*. Yang ada *sapiens* di mana, saya pun tak tahu, tetapi kalau sungguh-sungguh *sapiens* ada, "*burpse*" apa satu perkataan beliau faham, tapi kalau tak mahu faham saya kiralah tak ada *sapiens* dan sebab itu saya mesti balik kepada *generic term animal*.

Tuan Speaker, ini bukan *jungle*, ini Dewan dan saya tahu pun kalau saya masuk dalam *trap* Yang Berhormat, saya pun sendiri buang masa Dewan ini sebab kita ada banyak perkara hendak dipertimbang, dan hendak diluluskan. Tuan Speaker, ini telah menjelaskan perkara-perkara yang dibawa oleh Yang Berhormat di pihak pembangkang ialah bukan perkara-perkara yang sesungguhnya memasukkan masalah keadilan atau masalah undang-undang tetapi saja nak tunjuk mereka lagi pandai daripada kita sendiri di pihak sini. Saya telah menerima beberapa kali yang perkara ini telah dijelas oleh Yang Berhormat Penasihat Undang-undang bahawa perkara ini telahpun ditimbang dengan teliti dan tujuan Rang Undang-undang ini baik dan semua perkara-perkara yang ada, adalah bertujuan baik.

Tuan Speaker:

Fasal 18, adakah menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang?

Ya.

Ahli-ahli Yang Berhormat Dewan ditangguh selama 15 minit untuk minuman ringan.

Dewan ditangguh pada jam 11.05 pagi.

Dewan disambung semula pada jam 11.20 pagi.

Tuan Speaker:

Dewan disambung semula.

Setiausaha Dewan:

Fasal 19.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Tuan Speaker, sebelum saya memulakan perbahasan saya dalam perkara ini, saya ucap setinggi-tinggi tahniah kepada Ketua Menteri akhirnya sudah mengakui dia binatang!

Tuan Speaker, saya merujuk kepada susunan

Fasal Bahagian 3 muka surat 33, Rang Undang-undang dalam Bahasa Inggeris. Tuan Speaker, apa yang ada di dalam Bahagian III Seksyen 19, "*No costs of any damages, etc, in respect of any seizure.*" Tuan Speaker, ini jadi satu kesilapan, *printing error* dengan izin dan saya harap Tuan Speaker ini boleh diperbetulkan.

Tuan Speaker, nampaknya Ahli Yang Berhormat dari Mak Mandin tidak jawab apa yang berbangkit dari pihak pembangkang dan Ketua Menteri juga dan Penasihat Undang-undang yang *rescue* dia dengan izin. Ini bermakna jadi satu undi tidak percaya oleh Barisan Nasional, khasnya oleh Ahli-ahli Barisan Nasional dalam Dewan ini. Oleh kerana tidak dapat jawab ... (gangguan).

Ahli Kawasan Bertam (Datuk Haji Abdul Rahman bin Haji Abbas):

Itu perkara lain.

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, sila ucap berkaitan dengan Fasal 19.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Berkaitan, jikalau ini tidak berkaitan, apa yang berkaitan? Ya, ikut contoh Ketua Menteri. Bukan Ahli Yang Berhormat dari Mak Mandin juga, *useless* dengan izin. Ahli Yang Berhormat dari Bukit Tengah, kelmarin sudah *proved* dengan izin, *useless*, juga.

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat dari Bukit Glugor, tak payah usik-usik.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Tak payah cakap apa yang *understood* tetapi saya mahu *emphasis* sedikit.

Ahli Kawasan Bertam (Datuk Haji Abdul Rahman bin Haji Abbas):

Point of Order!

Tuan Speaker:

Silakan.

Ahli Kawasan Bertam (Datuk Haji Abdul Rahman bin Haji Abbas):

Point of Order, 46(xiii)(c): "gunakan perkataan-perkataan yang menyakiti hati." Saya minta Ahli Bukit Glugor tarik balik.

Ahli Kawasan Kampong Kolam (Encik Lim Kit Siang):

Peraturan 46 berapa?

Ahli Kawasan Bertam (Datuk Haji Abdul Rahman bin Haji Abbas):

Peraturan 46(xiii)(c).

Ahli Kawasan Kampong Kolam (Encik Lim Kit Siang):

Apa *offensive*, apa perkataan yang *offensive*?

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Ini membuang masa juga ... (gangguan).

Ahli Kawasan Bertam (Datuk Haji Abdul Rahman bin Haji Abbas):

Sila baca.

Ahli Kawasan Kampong Kolam (Encik Lim Kit Siang):

Apa perkataan yang *useless*?

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Useless oleh kerana ... (gangguan).

Ahli Kawasan Bertam (Datuk Haji Abdul Rahman bin Haji Abbas):

Tak berguna, tak berguna itu menyakit hati!

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Apa yang terjadi, ini ada bukti.

Tuan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat saya nak buat keputusan, tak payahlah ditarik balik, sila sambung. Saya harap Ahli Yang Berhormat jangan buang masa. Teruskan dengan (gangguan).

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Apa yang saya cakap tidak *offensive*.

Tuan Speaker:

Teruskan dengan Fasal 19.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Saya mahu satu *ruling* juga, *ruling* bermakna perkara itu tidak *offensive*, oleh kerana benar.

Tuan Speaker, isi kandungan Fasal 19 jikalau saya boleh baca dalam Bahasa Inggeris lagi sekali. Sebelum saya baca Tuan Speaker, Ahli

Yang Berhormat jadi *lawyer* dalam Dewan ini ada masalah bila mengambil bahagian dalam perbahasan Rang Undang-undang oleh kerana Tuan Speaker jikalau kami *lawyer-lawyer* tidak perbangkitkan perkara-perkara mustahak *loophole-loophole* yang ada dalam undang-undang di sini. Ini boleh jadi Tuan Speaker, apabila kami hadir di Mahkamah jadi *lawyer* bagi pihak seseorang yang dituduh di bawah undang-undang seperti ini boleh ada tuduhan jikalau kami berbangkit *loophole* di sana.

Tuan Speaker, Tuan Majistret atau Hakim, hakim boleh tanya kami. Beliau cakap ada, ada *loophole* tetapi bila di dalam Dewan Undangan Negeri oleh kerana tidak berbangkit perkara itu, sengaja buat juga, senyap di Dewan tunggu sampai ada satu kes berkenaan mengenai perkara yang bersangkutan-paut dengan Rang Undang-undang dan dieksploitkan *loophole* itu. Kami di sini bukan hendak kacau atau buang masa atau apa-apa lain tuduhan yang dibalingkan ke arah ini. Tuan Speaker, itu bukan tujuan kami.

Jikalau saya boleh baca Tuan Speaker, Fasal 19 dalam Bahasa Inggeris.

"No person shall in any proceedings before any Court in respect of the seizure of anything seized in exercise of the powers conferred under this Enactment be entitled to the costs of such proceedings or to any damages or other relief other than an order for the return of such thing or the payment of its value unless such seizure was made without reasonable or probable cause".

Ini Tuan Speaker, perkataan-perkataan yang saya baca sekarang dan pada pendapat saya Tuan Speaker, lebih baik *phrase* ini *"unless such seizure was made without reasonable or probable cause"* harus dibatal oleh kerana, jikalau *phrase* ini ada dalam Fasal 19 dan fasal ini diluluskan apa yang terjadi ini, Tuan Speaker, *burden of proof*, dengan izin jatuh kepada si tuduh untuk *proof seizure* itu dengan izin ada dibuat without *reasonable or probable cause*. Ini bermakna Tuan Speaker, dalam satu perkara *criminal*, *burden of proof* jatuh kepada orang yang didakwa. Biasanya ini, bukan *burden of proof* atas orang yang didakwa dalam satu kes jenayah, oleh kerana itu Tuan Speaker saya harap *phrase* itu harus dibatal. Terima kasih.

Ahli Kawasan Mak Mandin (Dr. Sak Cheng Lum):

Tuan Speaker, *phase "unless such seizure was made without reasonable or probable cause"*, saya rasa ada dimasuk untuk memberi sedikit sebayak perlindungan supaya apa yang dinyatakan selama-lamanya sebagai salahguna dadah, maaf salahguna kuasa (ketawa).

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Penjelasan. Barangkali bagi peluang untuk penjelasan lagi baik. Jikalau tidak, susah lagi.

Tuan Speaker, apa yang berucap tadi boleh jadi Ahli Yang Berhormat dari Mak Mandin, dulu Bagan Jermal, dia lari sekarang saya pun lupa, mana dia (ketawa).

Ahli Kawasan Bertam (Datuk Haji Abdul Rahman bin Haji Abbas):

Dulu Kedah sekarang lari ke Pulau Pinang!

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Kedah menang, sini pun menang. Pilih mana-mana pun boleh menang.

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat dari Bukit Glugor, teruskan.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Dulu Kampong Kolam, Tuan Speaker pun menang oleh kerana dalam DAP.

Tuan Speaker:

Jangan komen. Itu tak berkaitan dengan (gangguan).

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Tak berkaitan, tak berkaitan.

Tuan Speaker:

Teruskan, teruskan.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Phrase itu Tuan Speaker, *unless such seizure was made without reasonable or probable cause*. Ini bersangkutan dengan *burden of proof*. Dalam

satu kes jenayah, *burden of proof*, dengan izin, Tuan Speaker, dalam kes seperti itu *beyond reasonable doubt* dan *burden* itu jatuh atas pendakwaraya, bukan atas si tuduh. Saya harap, Ahli dari Mak Mandin faham apa yang saya berucap dan jawab atas apa-apa yang saya berucap bukan perkara-perkara lain. Jika tidak faham boleh beritahu Penasihat Undang-undang dan dia boleh jawab bagi pihak Ahli dari Mak Mandin.

Ahli Kawasan Mak Mandin (Dr. Sak Cheng Lum):

Tuan Speaker, apa yang saya nyatakan, apa disebut sebagai *without reasonable or probable cause*, yang akan memberi penjagaan bagaimana seseorang tidak sia-sia sahaja membawakan untuk menghadapi apa-apa juga *proceeding*. Jadi ini bukan untuk tujuan hendak sebutkan siapa ada *burden of proof* atau lain-lain.

Ahli Kawasan Kampong Kolam (Encik Lim Kit Siang):

Tuan Speaker(gangguan).

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Pathetic.

Ahli Kawasan Kampong Kolam (Encik Lim Kit Siang):

Ahli Pathetic. Ya, Nampaknya Yang Berhormat Ahli Kawasan Mak Mandin kata, perkataan *without reasonable or probable cause* ialah untuk memberi perlindungan kepada orang ramai dalam peruntukan ini. Adakah dia faham, apa Yang Berhormat daripada Bukit Glugor kata bahawa dengan perkataan *without reasonable or probable cause* sebenarnya tidak memberi perlindungan (*protection*) kepada sesiapa yang menghadapi tindakan di mana jentera atau harta benda mereka dirampas. Oleh kerana *without reasonable or probable cause* adalah membawa makna yang *specific* dalam Undang-undang dan bukan *medical term*.

Yang Berhormat Penasihat Undang-undang Negeri boleh kata *without reasonable or probable cause* ertinya *case law run into pages after pages*. Bukan datang berdiri di sini sahaja kata, oh, ini untuk memberi perlindungan. Tidak! Oleh kerana *onus of proof* sangat tinggi. Ini mengenai *burden of proof*. Makna kata datang ke sini, tidak bersangkut-paut dengan *onus of proof*. Ini menunjuk

Yang Berhormat tidak faham langsung Rang Undang-undang ini yang beliau bertanggungjawab dan kalau tidak faham, kita tidak salahkan dia oleh kerana dia seorang doktor. Tetapi mesti mengakui dan terserah kepada Yang Berhormat Penasihat Undang-undang untuk memberi penjelasan. Jangan pura-pura semua pun tahu oleh kerana doktor, semua bidang pun tahu, dan ini adalah mustahak.

Ahli Kawasan Sungai Dua (Tuan Haji Mohd. Shariff bin Haji Omar):

Serupalah, ingat semua *lawyer* pun tahu?

Ahli Kawasan Kampong Kolam (Encik Lim Kit Siang):

Kita tidak kata, kita semua pun tahu. Kita di sini mesti rela belajar tetapi jangan kata pentadbir tanah semua perkara pun tahu.

Ini satu *point* yang mustahak oleh kerana tujuannya ialah untuk melindungi (*protect*) orang-orang apabila benda mereka dirampas tentulah perkataan *without reasonable or probable cause* patut dimansuhkan. Tetapi kalau tujuan ialah supaya membuat halangan dan sangat susah untuk sesiapa di mana barang-barang mereka ada dirampas untuk dibalikkan harta benda mereka dan dengan menikmati kos maka itu lain hal. Supaya mereka tidak boleh dapat kos — taruh ini ini dan kalau mereka mahu dapatkan kos — keluarkan ini. Ini sahaja.

Ketua Menteri:

Tuan Speaker, saya pun ingin hendak mengambil bahagian sedikit. Nampak saya hari ini pun saya telah belajar banyak perkara. Pertama saya telah belajar ialah DAP bukan binatang. Saya akui bukan binatang sebab itu menjadi *insect* — saya tidak tahulah. Pada pendapat saya mereka setengah tidak ada hati tetapi ada hati, tidak ada hati pun tidak puashati(gangguan).

Tuan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat serta Ketua Menteri, saya rasa kita buang masa untuk perkara ini dan ada siapa ingin berucap?

Ketua Menteri:

Tuan Speaker, saya belum habis. Saya tidak buang masa, saya ikut(gangguan).

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Tadi Tuan Speaker cakap ada buang masa. Siapa yang buang masa? Ahli di sana bukan?

Tuan Speaker:

Sila duduk, sila duduk.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Sudah, *ruling final* sudah habis, dia buang masa.

Tuan Speaker:

Sila duduk, sila duduk, ada lain perkara?

Ketua Menteri:

Tuan Speaker, saya pun telah belajar banyak daripada Yang Berhormat Ahli Kawasan Kampong Kolam ialah ada *lawyer-lawyer* DAP yang selalu cari *loophole* yang cari makan. Tuan Speaker (gangguan).

Ahli Kawasan Kampong Kolam (Encik Lim Kit Siang):

Ini bukan dikatakan oleh saya dan jangan memutarbelitkan apa yang dikatakan kalau mahu dapat hormat sebagai Y.A.B. Ketua Menteri. Yang Berhormat dari Sungai Dua pandai buat begitu tetapi *don't twist and turn*.

Ahli Kawasan Bertam (Datuk Haji Abdul Rahman)

Tuan Speaker, sama-sama kita (ketawa).

Ketua Menteri:

Tuan Speaker, ini saya dengar ucapan dari Yang Berhormat Ahli Kawasan Kampong Kolam tetapi nampak saya inilah *turn* atau *twist*. Nampak saya Rang Undang-undang yang ada di hadapan kita diteruskan, hendak jaga dengan kepentingan rakyat kita dengan adil, sebab kalau kita baca perkataan dengan seterusnya dan bukan hendak buang masa. Nampak saya di sinilah terpulangnya kepada Mahkamah, hendak mengambil keputusan *charges* yang dibawa oleh pihak dakwa, sama ada *reasonable* atau tidak ada *reasonable* ... (gangguan).

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Burden of proof, man. Burden of proof.

Ketua Menteri:

Tuan Speaker, inilah telah ditentukan, bukan sahaja *burden of proof*, ada lain pihak yang dibawa dakwa tetapi *burden of proof* pun mesti

ditunjukkan oleh pegawai-pegawai berkenaan dan keputusan yang dibuat, apa yang *reasonable* dan apa yang tidak *reasonable* terpulangnya kepada Mahkamah.

Tuan Speaker:

Fasal 19, adakah menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang?

(Ya).

Setiausaha Dewan:

Fasal 20.

Tuan Speaker:

Fasal 20, adakah menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang?

(Ya).

Setiausaha Dewan:

Fasal 21.

Tuan Speaker:

Fasal 21, adakah menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang?

(Ya).

Setiausaha Dewan:

Fasal 22.

Tuan Speaker:

Fasal 22, adakah menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang?

(Ya).

Setiausaha Dewan:

Fasal 23.

Tuan Speaker:

Fasal 23, adakah menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang?

(Ya).

Ahli Kawasan Kampong Kolam (Encik Lim Kit Siang):

Tuan Speaker, belum habis sudah 'ya'. Apa ini? 'Ya', 'ya'.

Tuan Speaker:

Teruskan, teruskan.

Setiausaha Dewan:

Fasal 24.

Tuan Speaker:

Fasal 24, adakah menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang?

(Ya).

Setiausaha Dewan:

Fasal 25.

Tuan Speaker:

Fasal 25, adakah menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang?

(Ya).

Setiausaha Dewan:

Fasal 26.

Tuan Speaker:

Fasal 26, adakah menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang?

(Ya).

Setiausaha Dewan:

Fasal 27.

Tuan Speaker:

Fasal 27, adakah menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang?

Ahli Kawasan Perai (Encik Shanmugam s/o Nadason):

Berkenaan Fasal 27, saya baca Tuan Speaker:

"Where any person commits an offence under this Enactment for which no other penalty is specified, he shall, on conviction, be liable to be punished with imprisonment for a term not exceeding one year, or with fine not exceeding two thousand ringgit, or with both such imprisonment and fine."

Saya mahu minta penjelasan daripada Ahli Yang Berhormat dari Mak Mandin. Ada berapa jenis jenayah ataupun *offence* di bawah Rang Undang-undang ini dan juga jikalau Fasal 27 dibandingkan dengan Fasal 28(i). Apa sebab *penalty* ditetapkan \$2,000.00 ataupun satu tahun penjara? Saya minta penjelasan.

Ahli Kawasan Bertam (Datuk Haji Abdul Rahman bin Haji Abbas):

Tuan Speaker, saya mahu tanya Ahli dari Perai, itu salah atau tidak salah?

Ahli Kawasan Perai (Encik Shanmugam s/o Nadason):

Apa yang salah?

Ahli Kawasan Bertam (Datuk Haji Abdul Rahman bin Haji Abbas):

Apa yang awak tanya itu, salah atau tidak salah *penalty* itu. Jawab balik.

Ahli Kawasan Perai (Encik Shanmugam s/o Nadason):

Apa yang saya tanya, salah?

Ahli Kawasan Bertam (Datuk Haji Abdul Rahman bin Haji Abbas):

Dia pun tidak faham.

Ahli Kawasan Perai (Encik Shanmugam s/o Nadason):

Apa yang saya tanya bagaimana boleh salah?

Ahli Kawasan Kampong Kolam (Encik Lim Kit Siang):

Betul.

Ahli Kawasan Bertam (Datuk Haji Abdul Rahman bin Haji Abbas):

Tidak faham.

Ahli Kawasan Perai (Encik Shanmugam s/o Nadason):

Apa yang saya tanya di sini, bukan salah!

Ahli Kawasan Bertam (Datuk Haji Abdul Rahman bin Haji Abbas):

Saya tanya balik, salah tidak salah?

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Ignore him !

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat dari Bertam (gangguan).

Ahli Kawasan Bertam (Datuk Haji Abdul Rahman bin Haji Abbas):

Come on lawyer, jawab! Salah tidak salah?

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat dari Bertam, dia tidak mahu jawab. Silakan Ahli Mak Mandin.

Ahli Kawasan Kampong Kolam (Encik Lim Kit Siang):

Dia sudah jawab, tidak salah. Ada *magician* dalam Dewan?

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

It doesn't exist.

Tuan Speaker:

Ahli dari Mak Mandin.

Ahli Kawasan Mak Mandin (Dr. Sak Cheng Lum):

Tuan Speaker, nampaknya tujuan bukan untuk kita membahar atau menjalankan Rang Undang-undang ini cuma hendak buat kacau, hendak kecil-kecilkan, akan *strategy* yang baru. Saya tidak mahu buang masa. Saya hendak serah kepada Yang Berhormat Penasihat Undang-undang untuk menjawab.

Ahli Kawasan Kampong Kolam (Encik Lim Kit Siang):

Tuan Speaker, dia membuat sangkaan jahat juga mengecil-kecilkan. Penasihat Undang-undang, dia kata perkara itu bukan mustahak. Ini satu tanda tidak menghormati Yang Berhormat Penasihat Undang-undang. Itu satu perbuatan yang sangat tidak baik.

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, tidak payahlah.

Ahli Kawasan Kampong Kolam (Encik Lim Kit Siang):

Lain kali mesti menghormati, kalau ada perkara timbul yang patut dijawab — jawab! Tidak boleh jawab, persilakan Penasihat Undang-undang untuk jawab. Jangan kata, ini tidak guna dan orang lain boleh jawab.

Ahli Kawasan Mak Mandin (Dr. Sak Cheng Lum):

Tuan Speaker, ini telah jelas menunjukkan bagaimana pihak sana hendak menyeleweng dan mengelirukan.

Ahli Kawasan Kampong Kolam (Encik Lim Kit Siang):

Tidak gunalah. Pergi jumpa Tan Koon Swan.

Ahli Kawasan Mak Mandin (Dr. Sak Cheng Lum):

Sudah jumpa!

Ahli Kawasan Kampong Kolam (Encik Lim Kit Siang):

Crescent Bay — "Min Yeuh Wan"

Ahli Kawasan Sungai Dua (Tuan Haji Mohd. Shariff bin Haji Omar):

Apa dia?

Tuan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat(gangguan).

Ahli Kawasan Kampong Kolam (Encik Lim Kit Siang):

Boleh bawa Ahli Mak Mandin ke "Changi Jail" pun.

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, sila duduk.

Fasal 27, adakah menjadi ... (gangguan).

Ahli Kawasan Perai (Encik Shanmugam s/o Nadason):

Eh! jawapan Tuan Speaker, soalan saya tidak dijawab lagi. Ada berapa jenis *offences*?

Penasihat Undang-undang:

Tuan Speaker, apa yang saya nampak se-pintas lalu di sini:

"Where any person commits an offence under this Enactment for which no other penalty is specified"

Dalam konteks ini, fasal ini ada berkaitan (*inter-related*) dengan Fasal 23 dan Fasal 24.

"Where a person charged with an offence under this Enactment is a body corporate, every person, who, at the time of the commission of such offence is a director or officer of that body corporate may be charged jointly in the same proceedings with the body corporate, and where the body corporate is convicted in the proceedings in respect of such offence, every such director or officer shall be deemed to be guilty of the offence unless he proves that the offence was committed without his knowledge and that he took reasonable precautions to prevent its commission."

Itu adalah satu contoh dalam mana *penalty* tidak *specified* dan juga Fasal 24:

"Any person who would have been liable to any penalty for anything done, or omitted to be done, or any offence committed, by him personally, shall be liable to the same penalty if the thing has been done, or omitted to be done, or the offence has been committed, by his partner, agent or servant, unless he proves that he took reasonable precautions to prevent the doing of the thing, or the occurrence of the omission, or the commission of the offence."

Dalam konteks ini Fasal 25 pun tidak ada *specification*, sebaliknya jika kita lihat Fasal 20, dalam sub-seksyen (3):

"Any person who —

- (a) wilfully delays, impedes or obstructs a forest officer in the exercise of any power under this section;*
- (b) refuses to render such assistance as is required by the officer in the exercise of any power under this section; or*
- (c) without reasonable excuse fails or refuses to submit any records or documents required by the officer in the exercise of any power under this section or who, in submitting any required information, records or documents, knowing or recklessly makes any statement which is false in any material particular or who knowingly submits any record or document which is false in any material particular, shall be guilty of an offence and shall on conviction be liable to a fine not exceeding one year or to both such fine and imprisonment."*

Itulah satu contoh dalam mana *penalty* adalah *dispecify*. Ingin saya buat *correction* di sini, yang saya maksudkan Fasal 23, dan 24 tadi, ia merupakan satu *defences* bagi orang-orang yang dituduh.

Jadi maksud Fasal 27 itu, ialah satu *clause* yang umum. Misalan kita kemudian membuat satu undang-undang (*rules*) dalam mana kita menetapkan iaitu *new offences* yang melanggar undang-undang ataupun kaedah-kaedah. Di dalam hal demikian, jika berlakunya satu pelanggaran dan tidak ada *penalty* yang ditetapkan, (*dispecify*) jadi

clause ini dalam Fasal 27 akan terpakai, akan *apply* dalam mana *imprisonment not exceeding one year*.

Jadi untuk menjawab kepada Yang Berhormat dari Perai yang mengatakan apa yang dimaksudkan, berapakah jenis *offences*, saya rasa pada peringkat ini tidaklah kita boleh menjawab mengenai berapakah jenis-jenis jenayah kerana ada kemungkinan besar bahawa kita akan membuat lagi kaedah-kaedah di bawah Fasal 28. Dalam mana kita ada menetapkan *offences*. Jadi apa-apa *offences* itu kita akan *evoke* Fasal 27.

Untuk menjawabkan soalan yang kedua dalam mana, *for a term not exceeding one year, or with fine not exceeding two thousand dollars*. Ini merupakan satu *punishment* yang tidak *mandatory* yang tidak dikatakan wajib dan diberi budi bicara kepada Mahkamah. Itu merupakan maksimumnya ataupun Mahkamah juga diberi budi bicara dan menjatuhkan hukuman denda sahaja ataupun beliau juga berhak menjatuhkan hukuman *imprisonment* dan denda kedua-dua sekali.

Ahli Kawasan Perai (Encik Shanmugam s/o Nadason):

Tuan Speaker, saya tidak boleh terima penjelasan itu sebab soalan saya tidak dijawab. Apa yang saya minta ialah, jikalau baca Fasal 27, terdapat dua jenis atau dua kategori kesalahan. Satu kategori yang mana *penalty* ditetapkan, satu kategori kesalahan, *penalty* tidak ditetapkan. Soalan saya, ada berapa jenis kesalahan, *penalty* tidak ditetapkan. Soalan saya, ada berapa jenis kesalahan kategori *penalty* dan ditetapkan dan satu kategori, *penalty offences*, *penalty* tidak ditetapkan? Berapa, berapa kesalahan? *Offences for which penalty is not specified? How many offences are there in this Bill?*

Penasihat Undang-undang:

Apa yang nampak dijelaskan di sini, yang *dispecify*. Salah satu yang saya baca tadi iaitu Fasal 20 dan satu lagi ialah Fasal 21. Yang tidak *dispecify* ini mungkin luas, dalam mana kaedah-kaedah selepas undang-undang diluluskan akan diangkakan dan dalam mana *offences* akan diujudkan di bawah kaedah-kaedah tersebut dan biasanya *cross reference* akan dibuat kepada Akta Ibu iaitu *the Main Act* kepada kaedah tersebut dan Fasal 27 akan digunakan.

Tuan Speaker:

Fasal 27, adakah menjadi sebahagian dari-

pada Rang Undang-undang?

(Ya).

Setiausaha Dewan:

Fasal 28.

Tuan Speaker:

Fasal 28, adakah (gangguan).

Ahli Kawasan Perai (Encik Shanmugam s/o Nadason):

Tuan Speaker, Fasal 28 ini, sebagai apa yang saya kata semalam. Ini ada satu fasal bahawa bilamana Penguasa Negeri – *State Authority* diberikan beberapa banyak kuasa bahawa Fasal 28(a), (b), (c) sampai (j). Bolehkah Ahli Yang Berhormat dari Mak Mandin menjelaskan apa sebab kuasa begitu luas diberi kepada *State Authority* atau bolehkan *rules making power* yang diberikan dalam Fasal 28 boleh ditentukan dalam Rang Undang-undang ini juga.

Ahli Kawasan Bertam (Datuk Haji Abdul Rahman bin Haji Abbas):

Penjelasan Tuan Speaker. Saya rasa (gangguan).

Ahli Kawasan Perai (Encik Shanmugam s/o Nadason):

Soalan ini kepada Ahli dari Mak Mandin.

Ahli Kawasan Bertam (Datuk Haji Abdul Rahman bin Haji Abbas):

Sebagai Ahli Dewan, saya berhak mendapat penjelasan!

Ahli Kawasan Perai (Encik Shanmugam s/o Nadason):

Saya mahu minta lagi penjelasan. Adakah Ahli dari Bertam, mahu jawab soalan saya?

Ahli Kawasan Bertam (Datuk Haji Abdul Rahman bin Haji Abbas):

Sebelum jawapan, penjelasan

Ahli Kawasan Perai (Encik Shanmugam s/o Nadason):

Mana boleh penjelasan? Tidak boleh!

Ahli Kawasan Bertam (Datuk Haji Abdul Rahman bin Haji Abbas):

Siapa kata tidak boleh?

Tuan Speaker:

Penjelasan mengenai (gangguan).

Ahli Kawasan Bertam (Datuk Haji Abdul Rahman bin Haji Abbas):

Shanmugam, *you* sakit! *You* jangan cakap banyak.

Ahli Kawasan Perai (Encik Shanmugam s/o Nadason):

Ahli Yang Berhormat dari Bertam minta penjelasan, mana boleh beri jalan (gangguan).

Ahli Kawasan Kampong Kolam (Encik Lim Kit Siang):

Ini salah guna. Mana boleh panggil nama macam ini – Shanmugam. Peraturan Tuan Speaker (ketawa).

Tuan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat, semalam Ahli Yang Berhormat dari Bukit Glugor panggil nama juga tetapi saya juga terima. Muhibbah, muhibbah, -O.K.?

Ahli Kawasan Kampong Kolam (Encik Lim Kit Siang):

Kalau tidak ada orang ambil perhatian Tuan Speaker, Tuan Speaker sendiri tidak menjalankan, itu boleh kita maafkan. Tetapi apabila ini ditimbulkan, peraturan mesti dan harus diikuti.

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, marilah kita tolak ansur. Janganlah buang masa mengenai nama atau apa-apa pun.

Ahli Kawasan Kampong Kolam (Encik Lim Kit Siang):

Ean Kwong *how can you do things like that?* Boleh? Tak boleh Tuan Speaker! Tuan Speaker, tidak mahu ikut (gangguan).

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh):

Tapi kawan lama, boleh. Bila pun boleh.

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, janganlah membuang masa Dewan ini. Ahli Yang Berhormat dari Bertam, kalau Ahli dari Perai tidak benarkan, sila Ahli Yang Berhormat dari Mak Mandin.

Ahli Kawasan Perai (Encik Shanmugam s/o Nadason):

Saya minta jawapan daripada Ahli Yang Berhormat dari Mak Mandin.

Ahli Kawasan Mak Mandin (Dr. Sak Cheng Lum):

Tuan Speaker, berkaitan dengan kuasa untuk membuat kaedah-kaedah di bawah Fasal 28 ini, saya ingat saya telah memberi penjelasan dan telah memaklumkan bahawa perkara-perkara ini sama ada kuasa luas atau tidak luas telah diambil kira dan adalah termaktub.

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Tuan Speaker, saya ingat lebih baik rujuk kepada Penasihat Undang-undang.

Tuan Speaker:

Jangan ganggu. Sila, jangan ganggu. Ahli Yang Berhormat silakan.

Ahli Kawasan Mak Mandin (Dr. Sak Cheng Lum):

Tuan Speaker, kalau selalu hendak ganggu, susah sikit hendak jawab.

Seperti juga dengan Rang Undang-undang ini kaedah-kaedah Industri Beras Kayu adalah disediakan oleh satu jawatan kuasa di Jabatan Perhutangan Semenanjung Malaysia yang kemudiannya dikaji oleh Pegawai Perundangan, Kementerian Perusahaan Utama Dan Pengeluaran Negera. Lepas itu ianya pula dikaji oleh Penasihat Undang-undang Negeri sebelum dibawa ke pertimbangan Pihak Berkuasa Negeri. Ini menunjukkan bahawa dengan jelas kaedah-kaedah Industri Beras Kayu juga disediakan dengan sepenuh peneltian dan sepenuh terperinci. Jadi tidak perlu kita menyatakan bahawa kuasa itu yang akan diberi kepada Pihak Berkuasa Negeri adalah luas ataupun lebih atau tidak cukup.

Tuan Speaker:

Fasal 28 adakah menjadi(gangguan).

Ahli Kawasan Perai (Encik Shanmugam s/o Nadason):

Lagi satu penjelasan. Adakah Ahli Yang Berhormat dari Mak Mandin bersetuju kesalahan-kesalahan dalam Rang Undang-undang ini lebih berat daripada kesalahan di bawah kaedah-kaedah yang dibuat bawah Fasal 28? *Do you agree?* dengan izin; *Do you agree that the offences under the Bill are more serious than offences under the rules. Do you agree, or you don't agree?*

Ahli Kawasan Mak Mandin (Dr. Sak Cheng Lum):

Tuan Speaker, apa yang saya telah jelaskan tadi ialah semuanya dalam *offences* ada berat atau lebih berat atau tidak berat, atau lebih ringan telah diambil teliti dan dikaji dengan teliti ... (gangguan).

Ahli Kawasan Perai (Encik Shanmugam s/o Nadason):

Tak ada Tuan Speaker, mesti kesalahan-kesalahan di bawah kaedah-kaedah lebih berat, *under the rules the offences are less serious offences than the offences in the Act itself, in the Bill itself.* Ini yang *practise*, ini yang benar. Jikalau macam itu, saya mahu tanya lagi satu soalan. Mengapa kesalahan di bawah Rang Undang-undang mengikut Fasal 27 *penalty*nya \$2,000.00 ataupun satu tahun penjara, tetapi kesalahan-kesalahan kecil pun *penalty*nya sama juga di bawah Fasal 28(i):

"Such rules may provide for offences under the rules made under this section and for persons found guilty of such offences to be liable on conviction to a term of imprisonment, not exceeding one year or to a fine not exceeding two thousand ringgit or to both such imprisonment and fine."

Sebab apa *penalty* yang sama? Kesalahan berat *penalty* yang sama. Kesalahan yang kecil pun *penalty* yang sama juga.

Tuan Speaker:

Saya rasa Penasihat Undang-undang Negeri boleh jelaskan.

Penasihat Undang-undang:

Tuan Speaker, tadi saya sebutkan dua fasal. Fasal 20 dan Fasal 21. Ada satu lagi fasal, Fasal 17. Fasal 17 dalam mana dia menyebutkan *"Not exceeding five thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding two years"*. Jadi Fasal 17, jikalau kita bandingkan dengan fasal umum iaitu Fasal 27 iaitu satu tahun ataupun \$2,000.00 tentulah Fasal 17 lebih serious, hukumannya lebih berat. Jika bandingkan dengan Fasal 20, di sini juga dia nyatakan \$2,000.00 ataupun *not exceeding one year*. Ini juga saya ingat se-timpal ataupun sama berbanding dengan Fasal 27 yang akan terpakai kepada kaedah-kaedah, dan jika kita lihat Fasal 21 dalam mana *"Not exceeding \$1,000.00 or to imprisonment for a term not exceeding 6 month"*

Saya bersetuju di sini *for not exceeding 6 month* adalah lebih kurang jika dibanding dengan

Fasal 27 "*Not exceeding one year*". Jika kita banding antara Fasal 21 dengan Fasal 27 memang betul-betul seperti apa yang dibangkit oleh Yang Berhormat dari Perai itu kerana di sini hanya disebut *not exceeding six month* tetapi kalau dibanding dengan Fasal 27 ialah *not exceeding one year*. Pada hal jika perkara ini kita *apply*, terpakai kepada kaedah-kaedah tetapi dalam hal ini saya cuba menerangkan bahawa ini adalah satu *ceiling* sahaja tetapi minimanya tidak ditetapkan. Jadi biasanya kes-kes yang dijatuhkan oleh Mahkamah, ia akan berdasarkan kepada *gravity of the offence* itu, misalan kalau *offence* itu teknikal, saya rasa *cautioned discharge* pun boleh dilakukan mungkin dia berikan hukuman \$50.00 terletak atas budi bicara Mahkamah.

Jadi saya anggap, saya rasa tidaklah menjadi perkara yang akan menganiayakan sesiapa kerana tiap-tiap hukuman yang tidak adil, mereka yang *aggrieved*, yang tidak puashati, ia boleh buat rayuan lagi kepada Mahkamah Tinggi. Jadi apa yang ditetap di sini walaupun disebutkan *not exceeding one year* ataupun *fine not exceeding \$2,000.00* ini merupakan *ceiling* sahaja. Jadi hukumannya masih dalam budi bicara Mahkamah dan peguam-peguam yang bijak biasanya berjaya mendapatkan hukuman-hukuman yang ringan.

Terimakasih.

Ahli Kawasan Perai (Encik Shanmugam s/o Nadason):

Tuan Speaker, penjelasan. Soalan saya apa hukuman Mahkamah yang diberi. Soalan saya ialah di mana pun ada *practice* dalam tiap-tiap akta atau tiap-tiap undang-undang, *penalty* untuk *main offences* yang berat, tetapi *penalty* untuk *offences* yang kecil di bawah *rules* lebih tinggi, kurang, tetapi dalam Rang Undang-undang ini ada juga semua yang terbalik. *Offences*, kesalahan yang berat di bawah Rang Undang-undang, *penalty* sama dengan kesalahan-kesalahan kecil di bawah *rules*. Apa sebab ini? Apa sebab, itu tidak dijelaskan? Saya minta *Legal Adviser*, bagi lagi satu penjelasan.

Penasihat Undang-undang:

Yang Berhormat Speaker, ini ialah satu *Legislative Policy*. Ini apa yang dirangka di sini, oleh *Legal Draftsman*, kita merupakan sebagai tukang sahaja, jadi ini terpulanglah kepada Dewan Undangan Negeri ini untuk menggariskan undang-undang yang wajar. Tetapi jikalau kita lihat seperti saya sebutkan tadi apa yang dibangkitkan oleh

Yang Berhormat Perai, kenapakah Fasal 21 itu lebih kurang jika dibandingkan dengan Fasal 27 yang terpakai kepada kaedah. Jadi kalau kita tengok *contentnya* iaitu isi kandungan Fasal 21 itu, saya nampak ia merupakan satu *technical offence* sahaja:

"If any forest officer not below the rank of forester or any police officer has reasonable suspicion that any conveyance is carrying any thing in contravention of this Enactment or in respect of which an offence under this Enactment is being or has been committed, he may stop and examine the conveyance."

Jadi kalau kita lihat ini merupakan satu *technical offence* dan sebab itulah saya rasa hukuman tidaklah ditetapkan begitu berat. Walau bagaimanapun, seperti saya kata tadi, tiap-tiap hukuman adalah bergantung kepada *fact of the offence, circumstances and the gravity*. Jadi kerana *legislative* tidak akan menetapkan minimanya, hanya *ceiling* sahaja. Ini terpulanglah kepada fakta-faktanya dan hujah-hujah yang akan dibuat di Mahkamah besok.

Tuan Speaker:

Saya rasa tujuannya telah dijelaskan.

Ahli Kawasan Perai (Encik Shanmugam s/o Nadason):

Jikalau mengikut Penasihat Undang-undang, jikalau *draftsman* yang buat Rang Undang-undang ini tidak membuat satu kerja yang baik, adakah Yang Berhormat dari Mak Mandin bersetuju, kami boleh bagi balik Rang Undang-undang ini kepada *draftsman* dan bagi dia mengkaji semula.

Tuan Speaker:

Mahu jawab, tidak mahu jawab?

Ahli Kawasan Mak Mandin (Dr. Sak Cheng Lum):

Tuan Speaker, tidak perlu, tidak payah.

Tuan Speaker:

Fasal 28, adakah menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang?

(Ya).

Setiausaha Dewan:

Fasal 29.

Tuan Speaker:

Fasal 29, adakah menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang?

(Ya).

Setiausaha Dewan:

Fasal 30.

Tuan Speaker:

Fasal 30, adakah menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang?

(Ya).

Setiausaha Dewan:

Fasal 31.

Tuan Speaker:

Fasal 31, adakah menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang?

(Ya).

Setiausaha Dewan:

Rang Undang-undang bernama Suatu Enakmen untuk membuat peruntukan berkenaan dengan penubuhan dan pengendalian Industri-industri Berasaskan Kayu dan bagi apa-apa perkara yang bersampingan dan berbangkit berhubung dengannya.

Tuan Speaker:

Tajuk penuh dan fasal yang mengundang, adakah menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang?

(Ya).

Ahli Kawasan Mak Mandin (Dr. Sak Cheng Lum):

Tuan Speaker, saya mohon melaporkan bahawa Rang Undang-undang Industri Berasaskan Kayu 1986 telahpun dipertimbangkan sefasal demi sefasal di dalam jawatankuasa dan dipersetujui tanpa pindaan. Oleh itu saya mohon mencadangkan supaya Rang Undang-undang ini sekarang dibacakan bagi kali yang ketiga serta diluluskan.

Ahli Kawasan Bayan Lepas (Encik Boey Weng Keat):

Tuan Speaker, saya mohon menyokong.

Tuan Speaker:

Masalah yang kita hadapi sekarang ialah Rang Undang-undang ini dibacakan bagi kali yang ketiga serta diluluskan.

Ahli-ahli yang bersetuju katakan 'ya', yang tidak bersetuju katakan 'tidak'.

(Ya) lebih banyak.

Setiausaha Dewan:

Enakmen Industri Berasaskan Kayu 1986, maka dengan ini diperbuat undang-undang oleh Dewan Undangan Negeri Pulau Pinang.

Tuan Speaker:

Rang Undang-undang telah dibacakan bagi kali yang ketiga serta diluluskan.

Ahli-ahli Yang Berhormat, Dewan ditangguh sehingga 2.30 petang.

Dewan ditangguhkan pada jam 1.10 tengah hari.

Dewan disambung semula pada jam 2.40 petang.

6. USUL-USUL:**Ketua Menteri:**

Tuan Speaker, saya mohon mencadangkan "Bahawa Dewan ini meluluskan perbelanjaan sebanyak \$50,356,880.00 seperti tertera di dalam Anggaran Pembangunan 1987, yang dibentangkan sebagai Risalah Dewan Undangan Negeri Bil. 13 Tahun 1986 dan menetapkan bahawa jumlah yang tersebut hendaklah digunakan bagi tujuan-tujuan yang ditetapkan di dalam Anggaran Pembangunan 1987 itu".

Tuan Speaker, usul ini bertujuan memohon kuasa Dewan Undangan Negeri meluluskan perbelanjaan yang berjumlah \$50,356,880.00 bagi tahun 1987 mengikut kehendak Seksyen 4(1) Akta Pembangunan tahun 1966 seperti terpakai kepada Negeri Pulau Pinang di bawah Seksyen 9 Akta yang sama.

Pada tahun yang akan datang, tahun 1987 Kerajaan Negeri bercadang untuk membelanjakan sejumlah \$50,356,880.00 melalui Kumpulanwang Pembangunan dan Punca-punca Kumpulanwang ini adalah ditunjukkan di Risalah Belanjawan ke 13 Tahun 1986. Ahli-ahli Yang Berhormat akan mendapati bahawa dari jumlah perbelanjaan yang dicadangkan \$20,014,000.00 adalah diperolehi melalui pinjaman daripada Kerajaan Pusat dan \$3,096,680.00 dan diperolehi secara projek-projek imbuhan balik Kerajaan Persekutuan, dan sebanyak \$4,800,000.00 lagi adalah Pemberian Tahunan Kerajaan Persekutuan yang dikenali sebagai "Pemberian Berdasarkan Tahap Pembangunan

an Ekonomi, Infrastruktur dan Kesejahteraan Hidup". Perbelanjaan yang lain berjumlah \$22,446,200.00 lagi akan dilakukan sebagai perbelanjaan yang dibayar terus daripada hasil negeri sendiri.

Tuan Speaker, sepanjang tahun ini, tahun 1986, dari jumlah Anggaran Perbelanjaan sebanyak \$62,439,430.00 yang telah diluluskan, kita sebenarnya telah membelanjakan sejumlah \$10,660,660.00 dan tanggungan yang belum diselesaikan berjumlah \$15,710,420.00. Oleh itu, prestasi sebenar pembangunan tahun 1986 yang telah dibelanjakan adalah \$26,371,080.00 atau 42.2% dari peruntukan yang telah diluluskan pada mulanya. Prestasi perbelanjaan dalam tahun 1986 mencerminkan langkah berjimat cermat yang dijalankan oleh Kerajaan Persekutuan bagi mengatasi masalah kemelesetan ekonomi. Seajar dengan kesukaran kewangan yang dihadapi oleh Kerajaan Persekutuan, maka Anggaran Pembangunan tahun 1986 yang dicadangkan itu sentiasa perlu dikaji semula dan di sepanjang tahun beberapa projek yang diluluskan telah ditarik balik khususnya projek-projek yang dibiayai melalui pinjaman-pinjaman atau pun projek-projek imbuhan balik.

Tuan Speaker, di bawah Maksud Pembangunan 101, Perbelanjaan Pembangunan bagi tahun 1987 menunjukkan suatu peruntukan berjumlah \$28,585,820.00 dan dari jumlah ini \$6,175,000.00 akan dibelanjakan untuk pelaksanaan sekim perumahan murah yang akan dibiayai secara pinjaman daripada Kerajaan Persekutuan. Peruntukan selanjutnya masing-masing sebanyak \$8,839,000.00 dan \$7,000,000.00 telah pun disediakan secara pinjaman dari Kerajaan Persekutuan kepada Perbadanan Pembangunan Pulau Pinang dan Pihak Berkuasa Air untuk melaksanakan projek-projek pembangunan mereka sendiri.

Program perumahan murah adalah sangat perlu bagi memenuhi keperluan perumahan rakyat kita khususnya bagi mereka yang berpendapatan rendah. Walau bagaimanapun, selain daripada membiayai program ini secara pinjaman dari Kerajaan Persekutuan Kerajaan Negeri telah mempelawa sektor swasta untuk mengambil bahagian dalam sekim pengswastaan perumahan ini bagi mengatasi kesukaran kewangan yang kita hadapi dan 8 package "Sekim Pengswastaan Perumahan" di 15 tempat yang telah ditawarkan kepada sektor swasta dan sukacita dimaklumkan bahawa setakat ini empat darinya telah pun berjaya ditawarkan. Tuan Speaker, sekim ini akan menyediakan 2,856 unit perumahan kos rendah kepada rakyat kita dan

baru-baru ini perjanjian telah pun ditandatangani, dan kita telah mengambil masa yang lebih lama untuk melancarkan fasa pertama program ini disebabkan timbulnya masalah-masalah yang di luar dugaan semasa penyediaan dokumen-dokumen perjanjian, jaminan bank dan sebagainya. Namun demikian, kini kita berada di dalam kedudukan yang lebih baik untuk melancarkan fasa-fasa selanjutnya bagi pelaksanaan yang lebih cepat.

Tuan Speaker, bagi tahun 1987, Kerajaan telah mengenalpasti beberapa tapak yang sesuai bagi perumahan kos rendah supaya dimasukkan ke dalam Fasa II Program Pengswastaan Perumahan. Kejayaan pelaksanaan program ini akan bergantung kepada kesediaan sektor swasta mengambil peluang-peluang ini yang akan ditawarkan kepada mereka. Bagi pihak Kerajaan, kita akan berbuat apa sahaja yang diperlukan untuk membantu menyelesaikan masalah yang mereka hadapi secepat mungkin.

Selain daripada program pengswastaan perumahannya sendiri Kerajaan Negeri adalah menyokong sepenuhnya rancangan Kerajaan Persekutuan untuk membina sebanyak 80,000 unit perumahan kos rendah setahun bagi memenuhi keperluan asas rakyat kita untuk mendapatkan lebih banyak perumahan dan tempat tinggal. Rancangan ini mengkehendaki Kerajaan Negeri menyediakan tanah dengan harga yang akan dirundingkan dengan Pihak Berkuasa Persekutuan akan bertanggungjawab membina, mengurus dan mengawal unit-unit tersebut.

Tuan Speaker, saya ingin mengambil peluang ini untuk mengingatkan mereka yang telah diperuntukkan perumahan oleh Kerajaan supaya menunaikan kewajipan mereka untuk membayar balik ansuran-ansuran perumahan seperti yang ditetapkan. Tunggakan-tunggakan yang terhutang kepada Kerajaan telah terkumpul sehingga berjumlah \$4,982,808.00. Memandangkan betapa banyaknya permohonan-permohonan untuk mendapatkan perumahan, kita tidak boleh bersabar dengan kes-kes kedegilan mereka yang telah menikmati kemudahan-kemudahan unit perumahan yang telah diperuntukkan kepada mereka itu. Adalah wajar supaya diambil tindakan undang-undang yang tegas untuk mendapatkan balik tunggakan dan tindakan ini boleh menyebabkan Kerajaan mengambil balik unit-unit perumahan ini.

Kerajaan Negeri akan berusaha bersungguhsungguh memajukan sektor pembinaan kita, meskipun dalam keadaan ekonomi yang lembab, Kera-

jaan akan terus melaksanakan lebih banyak projek-projek perumahan di dalam negeri ini. Kita adalah berazam memenuhi keperluan rakyat kita untuk mendapat rumah-rumah yang lebih murah. Pada masa yang sama pembinaan unit-unit rumah kos rendah akan menambah kegiatan sektor pembinaan swasta dan awam. Tuan Speaker, ini dijangka akan mewujudkan lebih banyak peluang-peluang pekerjaan kepada rakyat kita yang mesti bersedia untuk bekerja di bidang ini.

Tuan Speaker, peruntukan sebanyak \$1,500,000.00 di bawah Butiran 6, adalah diperuntukkan bagi Maksud Pembangunan Masyarakat yang menyediakan kemudahan-kemudahan asas dan projek-projek kecil bagi rakyat kita khususnya mereka yang tinggal di luar bandar. Projek-projek ini termasuklah pembinaan lintasan, jeti, pembe-tung dan jambatan serta memperbaiki mesjid, surau, kemudahan rekreasi dan sebagainya. Kerajaan akan terus berbuat apa sahaja yang boleh untuk mem-perbaiki taraf dan mutu kehidupan penduduk kita di luar bandar. Saya yakin bahawa kemudahan asas yang disediakan oleh Kerajaan ini akan menolong memperbaiki sumber-sumber ekonomi mereka.

Tuan Speaker, Kerajaan Negeri sentiasa mem-beri perhatian utama kepada sektor pertanian dan Kerajaan akan mempertingkatkan lagi usahanya ke arah memajukan taraf hidup petani dan nelayan di negeri kita. Dari perangkaan yang sedia ada, kawa-san 77,619 hektar di negeri kita telah digunakan untuk kegiatan pertanian dan sejumlah 51,205 keluarga adalah terlibat dalam usaha-usaha per-tanian tetapi 20% daripada mereka ini didapati berpendapatan kurang daripada \$100.00 sebulan. Pertambahan penduduk yang pasti memerlukan tambahan penggunaan makanan telah mewujudkan peluang-peluang baru kepada para petani kita bagi meningkatkan daya pengeluaran mereka untuk memenuhi pertambahan permintaan terhadap ber-bagai-bagai bahan makanan. Kerajaan akan ber-usaha untuk meningkatkan sektor pertanian me-lalui pelaksanaan projek-projek pembangunan selaras dengan Dasar Pertanian Negara untuk me-nambah sebanyak-banyaknya pendapatan dari per-tanian melalui penggunaan sumber-sumber yang lebih cekap dan peningkatan sumbangan sektor ini terhadap pembangunan ekonomi keseluruhannya.

Pada tahun 1987, peruntukan kepada Jaba-tan Pertanian adalah berjumlah \$2,422,700.00. Ini menunjukkan kekurangan sebanyak \$467,200.00 daripada peruntukan tahun 1986. Dari jumlah ini \$812,500.00 adalah diperuntukkan bagi projek

pemulihan tanah terbiar dan \$500,000.00 untuk projek meningkatkan pendapatan petani, penter-nak dan nelayan, \$333,000.00 untuk memper-kukuhkan khidmat pengembangan. Sebagai tam-bahan \$384,000.00 telah diperuntukkan bagi pembangunan pusat-pusat pertanian dan \$80,000.00 lagi adalah untuk rancangan peng-urusan dan pengawalan musuh tanaman.

Projek-projek untuk pemulihan tanah-tanah terbiar terutamanya tanah sawah padi akan di-teruskan pada tahun 1987 dan di bawah Butiran 19, peruntukan sebanyak \$812,500.00 bagi Projek Pemulihan dan Penyesuaian Tanah-tanah Pertanian akan digunakan untuk membiayai kos bajakan tanah, bekalan input pertanian seperti benih dan racun, upah kerja dan penyelenggaraan jentera-jentera.

Projek untuk meningkatkan pendapatan petani, penternak dan nelayan di bawah Butiran 19, akan dilaksanakan dengan peruntukan se-banyak \$500,000.00 dan peruntukan ini akan di-gunakan untuk memberi latihan kepada petani dan membekalkan alat-alat serta kemudahan bagi menggalakkan mereka menjalankan projek-projek pertanian seperti tanaman buah-buahan dan sayur-sayuran, memelihara ikan serta juga men-ternak binatang-binatang. Projek ini akan melib-atkan berbagai agensi Kerajaan seperti Jabatan Haiwan, KEMAS, Jabatan Perikanan dan LKIM.

Tuan Speaker, rancangan pembangunan kawasan pertanian akan diteruskan pada tahun 1987. Selaras dengan Dasar Pertanian Negara, dan rancangan ini akan ditumpukan bagi me-ningkatkan daya pengeluaran, kecekapan dan sifat persaingan sumber-sumber baru di bidang pem-bangunan baru serta juga dalam penggunaan sumber-sumber yang sedia ada dengan lebih baik. Tujuannya ialah untuk membantu para petani mengusahakan dengan sepenuhnya tanah-tanah mereka dengan menanam pokok buah-buahan terpilih, sayur-sayuran dan bunga-bunga. Ke-semua projek ini akan dilaksanakan dengan me-nitikberatkan konsep ladang berkelompok. Per-untukan sebanyak \$333,000.00 di bawah Butiran 12, yang telah disediakan bagi maksud ini akan digunakan untuk membekalkan input-input per-tanian seperti benih, baja, racun dan alat-alat kemudahan. Sebahagian dari peruntukan ini akan digunakan untuk memberi latihan kepada peserta-peserta melalui kursus dan lawatan sambil belajar supaya dapat meningkatkan lagi pengetahuan dan kemahiran peserta dan membolehkan mereka men-jalankan projek-projek tersebut dengan jayanya.

Tuan Speaker, di Negeri Pulau Pinang, terdapat 5 buah Pusat Pertanian yang bertanggungjawab mengeluarkan dan mengedarkan benih-benih bermutu, mengendalikan kursus dan melaksanakan kerja-kerja percubaan, pemerhatian dan penilaian terhadap kaedah-kaedah penanaman yang baru oleh pegawai-pegawai pengembangan bagi membolehkan pusat-pusat ini menjalankan peranannya dengan lebih berkesan, maka usaha untuk memajukan dan melengkapkannya adalah mustahak. Oleh itu peruntukan sebanyak \$384,000.00 telah disediakan bagi tujuan ini pada tahun 1987, di bawah Butiran 8.

Peruntukan ini akan digunakan untuk membiayai kos-kos pengeluaran benih, upah kerja, infrastruktur dan pembelian alat-alat pertanian. Di bawah rancangan untuk pengawalan serangga perosak tanaman, peruntukan sejumlah \$80,000.00 telah disediakan di bawah Butiran 21 bagi membantu para petani sekiranya berlaku sebarang kemungkinan disebabkan penyakit dan musuh tanaman.

Di dalam pelaksanaan projek-projek pembangunan pertanian, suatu khidmat pengembangan yang kukuh dan berkesan adalah penting bagi memastikan pemindahan teknologi yang sedia ada baru, dan latihan kepada petani dapat dijalankan dengan berkesan. Untuk mencapai tujuan ini, sejumlah \$313,200.00 telah diperuntukkan di bawah Butiran 9, bagi melengkapkan pusat-pusat latihan pertanian membeli alat-alat pengajaran, menjalankan kursus dan bengkel dan mengelolakan lawatan sambil belajar dengan tujuan mendedahkan petani-petani dan pegawai-pegawai pengembangan dan juga untuk mengadakan petak-petak demonstrasi.

Tuan Speaker, Jabatan Parit dan Taliair di bawah Maksud Pembangunan 103 adalah diperuntukkan sejumlah \$4,385,040.00 bagi melaksanakan 19 projek-projek pembangunan pada tahun 1987. Kerajaan Negeri akan terus menyediakan kemudahan yang moden dan lebih baik kepada petani-petani bagi meningkatkan lagi mutu pertanian di negeri ini. Program ini mengandungi 6 buah projek pengairan yang melibatkan pembinaan 1.4 kilometer saliran konkrit, 7.8 kilometer saliran tanah dan pembaikan, 12.2 kilometer saliran-saliran yang sedia ada. Ini menelan belanja \$1,750,010.00 di mana ianya akan memberi faedah kepada 300 hektar sawah padi. Sebagai tambahan, 3 buah projek saliran yang memakan belanja \$470,000.00 akan juga dilaksanakan pada tahun 1987. Selanjutnya 16 batang sungai-sungai

yang panjangnya berjumlah 28.58 kilometer dan 10 batang parit-parit pertanian berjumlah 38 kilometer akan dilebarkan dan didalamkan supaya dapat menyediakan saliran yang lebih baik kepada tanah pertanian seluas 4,218 hektar.

Sejumlah \$850,000.00 adalah diperuntukkan bagi Projek Pencegahan Banjir yang mana sebahagian besarnya melibatkan pembaikan 14.43 kilometer ban sungai di Seberang Perai bagi menyelamatkan 2,963 hektar tanah bendang dan tanah pertanian. Lapan batang sungai dan parit akan juga di dalam dan digalikan untuk membina ban bagi mencegah banjirir kawasan pertanian seluas 4,946 hektar. Peruntukan sebanyak \$700,000.00 telah disediakan bagi jambatan dan lintasan. 77 batang titi kayu, 10 batang titi traktor dan 20 pembetong akan dibina untuk memberi kemudahan jalan masuk kepada jentera-jentera pertanian dan petani-petani yang meliputi kawasan seluas 1,500 hektar tanah pertanian.

Pada tahun 1987, peruntukan tambahan sebanyak \$1.5 juta juga dijangka akan diperuntukkan kepada jabatan ini daripada komponen Jabatan Parit dan Taliair Persekutuan untuk pelaksanaan kerja-kerja yang perlu dalam Rancangan Bersepadu Balik Pulau/Seberang Perai. Tujuan komponen Jabatan Parit dan Taliair Persekutuan ialah untuk membina dan meninggikan taraf kemudahan asas bagi semua kawasan pertanian dalam negeri selain dari ladang kepunyaan swasta. Peruntukan sejumlah \$1.5 juta ini ialah untuk menyediakan kawasan yang akan mendapat infrastruktur yang sewajarnya melalui Jabatan Parit dan Taliair Persekutuan dengan kemudahan-kemudahan asas sebelum pelaksanaan rancangan-rancangan persekutuan di kawasan-kawasan tersebut.

Pada tahun 1987, perbelanjaan yang dicadangkan bagi Jabatan Kerja Raya adalah berjumlah \$9,088,830.00. \$1,000,050.00 daripadanya akan dibelanjakan untuk projek pembinaan jalan-jalan negeri bukan imbuhan balik dan sejumlah \$3,096,670.00 bagi projek jalan-jalan raya imbuhan balik. Jalan-jalan negeri yang diimbuhi balik ialah jalan-jalan yang dibina di luar bandar di negeri ini yang khususnya akan memberi faedah kepada penduduk luar bandar. Sebagai tambahan peruntukan berjumlah \$4,912,030.00 di bawah Butiran 15 adalah disediakan bagi tahun 1987 untuk memperbaiki dan meninggikan taraf jalan-jalan negeri yang sedia ada untuk memenuhi keperluan pertambahan biasa penggunaan jalan. Ahli-ahli Yang Berhormat akan mendapati bahawa pada tahun 1987, sejumlah \$9,008,750.00 atau 99.1%

dari jumlah peruntukan \$9,088,830.00 akan dibelanjakan untuk projek-projek jalan raya di bawah Butiran 15 dan 26.

Tuan Speaker, di bawah Maksud Pembangunan 109, peruntukan \$933,430.00 telah disediakan untuk Jabatan Haiwan Negeri. Dari jumlah ini, \$629,000.00 adalah diperlukan untuk pembinaan Pejabat Haiwan yang baru di Pokok Sena, Seberang Perai. Jabatan Haiwan Negeri akan terus melaksanakan dasar dan rancangan yang melibatkan pelbagai aspek sektor ternakan dan pengeluaran susu serta juga memperbaiki mutu dan menambah bilangan ternakan di negeri ini untuk memenuhi keperluan bekalan makanan seperti daging, telur dan susu. Peruntukan sejumlah \$126,400.00 di bawah Butiran 4 telah disediakan untuk Rancangan Ternakan Ayam Itik. Di bawah sekim ini, pembahagian anak-anak ayam dan itik di kawasan-kawasan luar bandar akan dilaksanakan.

Sebuah Pusat Pengumpulan Susu yang baharu akan dibina di Pejabat Haiwan yang baru di Pokok Sena, Seberang Perai Utara. Pusat ini akan menyediakan keperluan dan kemudahan bagi ternakan lembu susu. Tujuan projek ini adalah untuk membantu para penternak mengumpul dan memproses susu mereka. Perancangan telah dibuat bagi pembungkusan dan pembasmian kuman susu sebagai minuman dari dadih yang akan dijual kepada orang ramai. Penternak-penternak yang terlibat dalam projek ini dijangka akan dapat menambah pendapatan mereka di antara \$300.00 hingga \$500.00 sebulan. Sekim Pengemukan Lembu akan terus dilaksanakan pada tahun 1987. Seratus ekor lembu jantan yang harganya dianggarkan \$500.00 seekor akan diberikan kepada 10 orang peserta bersama dengan makanan yang diperlukan berharga kira-kira \$3,640.00. Lantaran projek ini tidak memerlukan penambahan kawasan yang luas dan daya usaha yang dikehendaki adalah minima, adalah dijangkakan projek ini akan mendapat sambutan dan memberi keuntungan kepada penternak.

Tuan Speaker, peruntukan berjumlah \$707,020.00 di bawah Maksud Pembangunan 114 telah disediakan untuk Jabatan Hutan pada tahun 1987. Dari jumlah ini \$411,220.00 atau 58.2% adalah dimaksudkan untuk pembangunan Rancangan Perhutanan Sosial. Aktiviti-aktivitinya termasuklah pembangunan dan penyelenggaraan hutan rekreasi, muzium perhutanan dan penyediaan semeian untuk pengindahan bandar bagi menarik para pelancong tempat dan luar negeri. Jabatan Hutan juga akan menjalankan peranannya memberi sumbangan terhadap menjadikan Pulau Pinang sebagai sebuah pusat pelancongan.

Selain daripada memberi keutamaan kepada Rancangan Perhutanan Sosial, Jabatan Hutan akan juga melaksanakan Rancangan Pembangunan dan Pengurusan Hutan. Peruntukan berjumlah \$145,800.00 ada disediakan bagi maksud ini di bawah Butiran 4 dan sebahagian besarnya akan digunakan untuk membersihkan sempadan-sempadan Hutan Simpan dan juga untuk memulih dan menjaga kawasan-kawasan Hutan Simpan. Rancangan ini akan menambah sumber-sumber Hutan Negeri dan juga melindungi alam sekitar Hutan Simpan kita terutamanya di kawasan "Tadahan Air" bagi memastikan bekalan air kita. Peruntukan \$150,000.00 yang diperuntukkan di bawah Butiran 5 bagi Pembangunan Tenaga Manusia dan infrastruktur adalah bertujuan memperbaiki lagi kecekapan pentadbiran jabatan pada tahun 1987.

Tuan Speaker, di bawah Maksud Pembangunan 115, Jabatan Hal-Ehwal Agama diperuntukkan sejumlah \$550,030.00 pada tahun 1987. Dari jumlah ini, \$50,010.00 adalah diperuntukkan untuk pembinaan Pejabat Kadi Daerah di Balik Pulau. Peruntukan isyarat sebanyak \$10.00 di bawah Butiran 2 telah disediakan untuk pembinaan tempat melihat anak bulan di Pantai Acheh, Daerah Barat Daya, Pulau Pinang. Peruntukan sebanyak \$300,000.00 di bawah Butiran 3 adalah diperuntukkan untuk pembinaan, pembersihan dan pembaikan mesjid dan surau. Di bawah Butiran 5, sejumlah \$200,000.00 telah disediakan untuk memberi subsidi bagi memperbaiki dan menaikkan taraf Sekolah Agama Rakyat.

Tuan Speaker, di bawah peruntukan bagi Kebun Bunga, Maksud Pembangunan 116, 4 buah projek terbesar akan dilaksanakan di bawah Rancangan Malaysia Kelima iaitu memperluaskan kawasan Kebun Bunga, memperbaiki kemudahan awam di dalam kawasannya, memperbaiki Pejabat Kebun Bunga dan untuk membeli serta membiakkan bahan-bahan tanaman baru. Projek-projek ini telah dirancang bagi membolehkan Kebun Bunga memainkan peranan yang lebih aktif dalam pelaksanaan Rancangan Pengindahan negeri kita untuk mengekalkan keindahan semula jadi Pulau Pinang. Kesemua projek ini telah dirancang untuk dilaksanakan di bawah Rancangan Malaysia Kelima dengan peruntukan yang dicadangkan berjumlah \$1,065,000.00.

Tuan Speaker, semasa membentangkan Anggaran Pembangunan di tahun-tahun yang lalu, saya telah menyatakan bahawa Kerajaan Negeri akan terpaksa mengkaji semula keseluruhan peruntukan lima tahun bagi Kumpulanwang Anggaran Pembangunan dan di mana perlu mengagihkan

semula peruntukan tahunan yang telah dikemukakan. Bagi tahun akan datang, tahun 1987, Anggaran Pembangunan yang hanya berjumlah \$50,356,880.00 mencerminkan bahawa persediaan belanjawan ini adalah berdasarkan kepada penilaian prestasi atau kemampuan pencapaian jabatan-jabatan negeri dalam masa 12 bulan yang akan datang. Kita sedang menghadapi kelembapan ekonomi yang teruk dan dengan itu kita telah mengurangkan seberapa yang boleh perbelanjaan dan mengarahkan jabatan-jabatan memaksimumkan penggunaan wang yang terhad yang ada pada mereka. Meskipun demikian, Kerajaan Negeri berazam melaksanakan semua projek-projek yang telah difikirkan perlu bagi memperbaiki lagi taraf kehidupan keseluruhan dan mutu kehidupan rakyat kita.

Tuan Speaker, sesungguhnya kita tidak boleh mengharapkan lebih peruntukan daripada Kerajaan Persekutuan. Oleh yang demikian kita hanya boleh memberi keutamaan kepada projek-projek yang diperlukan segera dan penting untuk program pembangunan Negeri Pulau Pinang. Kita akan terus melaksanakan kesemua projek-projek yang sedang dijalankan dan projek-projek yang akan memberi manfaat serta merta kepada rakyat kita.

Tuan Speaker, tahun 1987 ialah satu tahun yang mencabar. Ia akan menjadi tahun yang sangat kritikal di mana usaha-usaha kita mesti ditumpukan untuk membolehkan kita terus menjalani masa kemelsetan ekonomi ini. Di masa yang sama juga kita mesti berusaha bersungguh-sungguh untuk mengekalkan semangat rakyat kita supaya bekerja lebih kuat dan lebih bersaing untuk memastikan masa depan yang lebih cerah bagi negeri kita. Adalah perlu bagi rakyat negeri ini berpegang teguh kepada prinsip-prinsip Rukun Negara dalam memberikan khidmat bagi kepentingan negara. Rakyat negeri ini hendaklah terus berusaha sedaya upaya untuk mengekalkan keamanan, kestabilan dan keselamatan masyarakat kita. Dalam keadaan yang sukar begini, kerjasama yang erat di antara rakyat dengan Kerajaan adalah lebih diperlukan lagi.

Di dalam Pilihanraya Umum bulan Ogos yang lepas sebilangan besar rakyat telah memberi mandat yang besar dan kuat kepada Kerajaan. Hanya melalui muafakat bersama antara rakyat dan Kerajaan, maka barulah kita boleh berjaya menghadapi dan menyelesaikan masalah-masalah yang berbangkit akibat kemelesetan ekonomi hari ini. Dengan 'disiplin diri' dan keazaman yang kuat

untuk bekerja lebih gigih untuk mencapai daya pengeluaran yang lebih tinggi barulah kita akan dapat mencapai kadar pertumbuhan yang positif. Adalah perlu supaya jabatan-jabatan yang telah diberikan peruntukan pembangunan menggunakannya dengan lebih cermat mengikut jadual yang ditetapkan dan mungkin dengan pengurusan dan penyelarasan yang lebih baik, jabatan-jabatan akan dapat memperluaskan kegunaan peruntukan ini untuk projek-projek lain yang telah dikenalpasti tetapi terpaksa ditangguhkan semasa penyediaan Anggaran 1987.

Tuan Speaker, saya menggesa sektor swasta supaya memainkan peranan yang lebih aktif bekerjasama dengan Kerajaan dalam menjalankan berbagai-bagai rancangan yang akan dilaksanakan di tahun hadapan. Sebenarnya kesukaran ekonomi dengan sendirinya telah melahirkan peluang-peluang baru yang akan memberi lebih galakan ekonomi bagi mereka yang sanggup bekerja kuat di dalam berbagai sektor ekonomi.

Kerajaan Negeri telah mengenalpasti 'parameters' baru pertumbuhan sosio-ekonomi kita. Dengan menjangka penduduk berjumlah 2 juta orang menjelang tahun 2000 adalah nyata bahawa kita mesti menumpukan lebih banyak tenaga untuk menambah perkhidmatan kemudahan asas dan kemudahan sivik serta sosial di Seberang Perai. Kita mesti terus memandangkan masa hadapan dengan keyakinan bahawa pengorbanan dan usaha yang kita buat hari ini akan membawa kita ke hari esok yang lebih baik.

Tuan Speaker, melalui kerjasama erat di antara Kerajaan Persekutuan dan Negeri kita dapat mengatasi kesukaran masa kini dan terus maju dalam pelaksanaan Dasar Ekonomi Baru kita. Usaha kita di tahun hadapan akan menentukan arah pembangunan sosio-ekonomi dan pertumbuhan kita di dekad yang akan datang. Kerajaan adalah berazam sepenuhnya untuk berkhidmat demi kepentingan rakyat kita. Kita hendaklah berusaha menghasilkan lebih kebahagiaan dan kemakmuran bagi semua rakyat yang tinggal di Negeri Pulau Pinang.

Tuan Speaker, saya mohon mencadangkan.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Md. Isa bin Haji Ramli @ Haji Adnan bin Haji Ramli):

Yang Berhormat Tuan Speaker, saya mohon menyokong.

Tuan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat, Dewan ditangguhkan sehingga 26 Disember, 1986, pada jam 9.30 pagi, dan saya suka mengambil peluang ini untuk mengucapkan *Merry Christmas* kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang beragama Kristian. Di

samping itu saya hendak menjemput Ahli-ahli Yang Berhormat ke jamuan ringan yang telah disediakan.

Sekian, terima kasih.

Dewan ditangguhkan pada jam 3.40 petang.